

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

2den Aargang

1ste MARTS 1917

No. 2

Distrikts Inddeling

KONTRA
DISTRIKTS KONVENTIONER.

Jeg har med blandede Følelser lagt Mærke til en Ihærdighed, fra flere af mine Medbrøders Side, til at diskutere Referendum, Distrikts Inddeling og Distrikts Konventioner.

Sent er bedre end aldrig. Loge Nr. 29 og andre lige saa fremmelige Loger havde til Konventionen i St. Paul Forslag fremme til Referendum System; men som alle Delegater vil vide, blev disse Loger gennem deres Delegater gjort bekendt med, at en Form som denne vilde være stridende imod Nebraska Statslove, og derfor var ude af Orden. Det fremgik deraf, at nævnte Logers Lov Komiteer havde gjort et stort og unyttigt Arbejde, som kunde have været sparet, saafremt Samfundets Loger paa et tidligere Tidspunkt end Tilfældet var, havde været gjort Bekendt med den Del af Nebraska's Love.

Mange Brødre, og særlig Flertallet af de Brødre, som gennem Bladet har slaaet til Lyd for Distrikts Konventioner, har givet en forkert Fremstilling af denne Sag, nemlig ved stadig at fremhæve det i store fede Typer. „Distrikts Inddeling.” Mange Brødre har og faar derved let den Forstaaelse, at der arbejdes paa at faa Dansk Brodersamfund inddelt i Distrikter i Stedet for som det skulde være en ny Form af Konventioner. Jeg tror ikke nogen Broder med Samfundets bedste Formaal for Øje vilde arbejde for Samfundets Inddeling i Distrikter, men mange, og jeg selv for en, vil arbejde for Distrikts Konventioner. Jeg tror nemlig, at dette vil gavne Samfundet, hvis gennemført paa rette Maade, lige saa meget som vort Samfundets Blad. Gennem Distrikts Konventioner vilde de forskellige Loger opnaa bedre Kendskab til hinanden og bedre Samarbejde, hvilket meget tiltrænges, og kun kan gavne Samfundet i sin Helhed. Jeg kan ikke se en eneste Grund at fremhæve for, at vor nuværende Form af Konventioner skulde være bedre og heldigere for Samfundet end Distrikts Konventioner, men meget taler for det modsatte.

Distrikts Konventioner skulde ikke indføres for at oprette en Masse lønende Embeder, hvilket vil være aldeles unødvendigt; idet Distrikts Konventionen ved sin Aabning kan vælge en Konventions Leder og en Sekretær, hvilket vilde være alt nødvendigt og tilstrækkelig. Mulig skulde Sekretæren fungere til næste Konvention; men denne Post skulde ikke være meget værd i Penge, efter min Mening en ulønnet Bestilling.

Alt kommer til sin Tid. Lige saa vel som vi efter mange Aars ihærdigt Arbejde opnaaede vort Samfundets Blad, vil vi ogsaa opnaa en bedre Form for Afholdelse af Konventioner. Selv om Samfundet har opnaaet et godt og stort Resultat, vil dets Fremgang og Fremtid kræve en Forandring netop paa dette Punkt, hvor langt det ligger fremme i Tiden vil afhænge af de forskellige Medlemmer. Mange Mennesker har den Svaghed, at de skal nedbryde det Bestaaende, og andre at de udelukker enhver Tanke fra alt hvad der, som man siger, tilhører den nyere Tid, uden at bryde sig om Resultatet.

Jeg tror vor nuværende Form for Afholdelse af Konvention kunde give lidt bedre Resultat, hvis hver Stats Delegater, naar de afrejser til Konventionen, eller kort Tid før, kunde mødes og drøfte deres Logers Haab og Ønsker, samt paa dette Møde ud af deres Midte vælge en eller to Delegater til at repræsentere sig. Disse Repræsentanter fra de forskellige Stater kunde i Konventionsugen afholde Aftenmøder og næste Morgen rapporte-

re til deres Meddelegater. En klar og hurtig Forstaaelse vilde lettere opnaas i mange Tilfælde.

Med broderlig Hilsen,
CARL FAUERSO.

Delegate Loge Nr. 126, nu Kasserer og Medlem af Loge Nr. 226.

Distrikts-Konventioner.

Det kan kun glæde undertegnede, at der nu er begyndt en Diskussion om denne Sag, som jo har været fremme paa flere Konventioner, og ikke opnaaet den Interesse, som dette Forslag fortjener. Jeg har i tidligere Indlæg fremført Beviser for, at det kun kan blive til Gavn for D. B. S., om vi kunde faa indført dette praktiske Forretnings-System; de østlige Loger har ikke tænkt paa at begrave dette Forslag, men derimod sætte al Kraft ind paa, at det bliver forstaaet paa rette Maade.

Det er nu tredje Gang jeg hører fremført den Paastand, at de smaa Loger ingen Ret eller Representation vil faa paa Hoved-Konventionen, hvis vi afholder Distrikts-Konventioner. Denne Paastand fordrer en meget nøje Forklaring; thi det vil i første Linie arbejder hen til er, at vor Konstitution og Love opnaar en Fuldkommenhed, som overhovedet mennekelige Love kan opnaa, og tillige, at vor Konstitution saavidt mulig, er i Harmoni med U. S. Love. Broder Anders Christensen fra Loge Nr. 60 fremkom her i Bladet med en Udtalelse om vor gode Overbestyrelse. Jeg tror absolut, ligesom Broder Christensen, at vor Overbestyrelse er gode og dygtige Mænd med Brodersamfundets Vel og Interesse for Øje, men det hører med til Overbestyrelsens Pligter at paase, at alle Samfundets Forretninger bliver udført efter Konstitutionen. Men har denne Konstitution Fejler, da er Overbestyrelsen uden Ansvar; dette Ansvar hviler paa dem, der har vedtaget Lovene, altsaa Konventionen; og her er det at vi ønsker, at de Lovforslag, som Logerne indsender, faar en foreløbig Behandling paa Distrikts-Konventionerne, og at kun det, som disse underordnede Konventioner mener er værdig til at blive Lov, kommer til Behandling paa Hovedkonventionen, og idet Distrikts-konventionerne vælger de bedste Mænd ud af deres Midte til at gaa til Hovedkonventionen, vil vi have sikre Garantier for, at kun det bedste af det bedste bliver Lov.

„Og jeg tillader mig at mene, at der ligesaavel findes dygtige Mænd i den lille, som i den store Loge, og derfor kan jeg med min bedste Villie ikke se, hvorfor den lille Loge skulde blive daarlige repræsenteret paa Hovedkonventionen, og faa mindre Rettigheder end den store; ligesom jeg heller ikke kan tænke mig, at Hovedkonventionen skulde gaa efter Overbestyrelsens Ønsker, hvis ikke disse, i alle Maader falder sammen med Delegaternes Ønsker, og er til Brodersamfundets bedste.

Med Hensyn til Referendum Afstemning skriver den ærede Delegat fra Loge Nr. 106, Broder Paulsen, at hvis nogen har noget godt, da kan det blive afgjort ved Referendum; nej, Broder Paulsen, før Konventionen i St. Paul, da var dette mulig, da behøvede vi kun 5 Loger Samtykke for at faa et Lovforslag eller en Forandring af vor Konstitution udsendt for Referendum Afstemning, men i følge den nye Konstitution skal 10 Loger godkende et saadant Forslag, og derved er det i de allerfleste Tilfælde umuliggjort. Her er et Punkt, hvor de smaa Logers Rettigheder blev beskaaret efter det nuværende System, og jeg tillader mig at mene, at dette aldrig vilde være sket, hvis vi havde Distriktskonventioner, og hvis de Mænd, som i sidste Indsats skulde

paatrykke Lovene Stempel, alle var Mænd, som havde saavel de smaa som de store Logers Vel og Bedste for Øje.

Med broderlig Hilsen
SOPHUS NYBOE,
Delegat for Loge 205, Brooklyn, N. Y.

Ungdommen.

St. Paul, den 8. Febr. 1917.

Det er for os som et Samfund et af de vigtigste Spørgsmaal, hvordan vi skal faa vor Ungdom til at indgaa i Det Danske Brodersamfund, hvilket vilde være til stor Fordel for os, og samtidig er der ingen Tvivl om at det vilde være til vore unge Mænds Fordel at tilhøre vor Forening; først for den Hjælp, som de derved sikrer sig i Tilfælde af Sygdom, og som en Assurance til Efterladte.

Hvad er nu Aarsagen til at Medlemmers Sønner og andre født her i Landet ikke gaar ind i vor Forening? Er det fordi de tror ikke paa Forening? Dette kan være Grunden hos nogle, men det er en ringe Procent, og i allerfleste Tilfælde følger de Nutidens Anskuelse med Hensyn til saavel Hjælp som Assurance. Den almindelige Følelse er, at man maa forberede sig paa det kommende, thi man ønsker at være selvstændig. Det er heller ikke i Almindelighed, fordi den Følelse er raadende iblandt dem, at de ringeagter det Land, hvorfra Fader og Moder kom.

Dansk Brodersamfunds eneste Maal er ikke Pengespørgsmaalet, men for at man skal have Fremgang, maa det sociale tages i Betragtning, og som vi maa indrømme, saa er det en stor Forskel paa Fornøjelserne nu og for 30 eller 40 Aar siden, selv i Danmark. Men de gamle Medlemmer har den Tanke, at hvad de morede dem med som unge, det er den eneste og rette Fornøjelse, saa glemmer de at der er gjort saa store Forandringer i de sociale Fornøjelser selv i dette Land i de sidste tyve Aar, at man kjender det næsten ikke igen. Vor Tid er fremadskridende, og vor Ungdom maa følge med; de ønsker at indtage fremragende Pladser i Samfundet. De ønsker at faa stor Betaling, og om det skal lykkes, maa de være paa Vagt, thi det fordres nu i vor Tid, at en ung Mand, for at fylde den Plads i Samfundet, som er ønskelig, ikke kan deltage i hvad jeg og andre af mine Brødre kunde, da vi var unge; og det er heller ikke nødvendig. Vi kan møde, og det er ret, men det maa være af en saadan Beskaffenhed, at man ikke næste Dag er uduelig til at fylde sin Plads, og vore Loger maa lære, at for at interessere vor Ungdom i vore Festligheder, maa der ske en Forandring, og være i Overensstemmelse med Nutidens Krav.

Disse Spørgsmaal er af største Vigtighed og skal Dansk Brodersamfund have den Fremgang, som er en absolut Betingelse for vor Fremtid, saa maa vi nøje overveje, hvad der maa gjøres for at det kan ske.

En anden Kjendsgerning er og maa komme i Betragtning, at vi maa have vore nuværende unge Medlemmer til at komme med paa vore regulære Møder, og det gjør de ikke før end vi forandrer Taktik. Ialtfald er det min Mening; nu kommer de ikke. Vi har mange i St. Paul, som aldrig kommer, en stor Del har ikke været i Logen, siden de blev optaget. Hvad Interesse kan de have i Logen; de ved ikke hvad der foregaar. Naar de faar Brev fra Finanssekretæren, at de er i Restance, sender de Pengene; andre bliver saa ligegyldige, at det er næsten umuligt at faa dem til at betale. Og det værste er, vi maa slette dem for Restance, og det er ikke behageligt for Logen, eller Medlemmerne, som slettes, og ofte er det saaledes, at de,

som bliver slettet, fortryder deres Ligegyldighed.

Men hvad kan vi vente, at de skal sidde der og ikke forstaa hvad der forhandles, I siger: vi taler Dansk, og det bør de lære, om de ikke kan det. Jeg takker, jeg tror ikke, der er et Folk, der har saa vanskelige Dialekter, og det er ikke let for en ung Mand at lære og forstaa Dansk i et Virvar, som vi taler. Jeg er en Jyde, men at tænke at om jeg talte, som jeg gjorde, da jeg var Dreng, at nogen skulde kunne lære og forstaa mig, som var født her i Landet, det er vist lidt for meget forlangt. Ja, det er bestemt sandt, at en Kjøbenhavnner kunde ikke engang forstaa mig, og der er flere fra andre Dele af Landet.

Men naturligvis, det gaar aldrig an at give dem Anledning til at bruge det Sprog, hvori de kan forklare sig. Det Sprog, som er det Modersmaal, de har lært. Vi maa jo være beredt paa at tage imod dem, som kommer fra Danmark og faa dem ind i Logen, men de kommer ikke for at tale og lære Dansk; jo før at de kan komme til at lære Engelsk, desto bedre for dem.

Det er bedst for Nykommere saa meget som mulig at komme i de Selskaber, som hjælper dem til at optage dette Lands Sprog, saa de kan faa gode Pladser og god Løn. Enhver som ikke elsker det Land hvorfra han kom har ikke Betingelser for at blive en amerikansk Borger, men vi maa indrømme, at det danske Sprog spiller ingen Rolle i Verden i Dag, og Betydningen er ikke for andre end Danskerne. At man ikke rejser langt med det danske Sprog, det indrømmes vel gjerne.

Det Blad, som nu udgives af Samfundet, er kun for de gamle Medlemmer; for de Unge har det ingen Betydning og læses ikke. Jeg haaber, at Dansk Brodersamfund saasnart som mulig vil gjøre Forandringer, som vil bringe Ungdommen ind og tillade dem at bruge det Sprog, det eneste som de kan bruge, som de selv forstaa. Vi bør gjøre alt hvad vi kan for Logen og Samfundet.

Med broderlig Hilsen.

N. C. CARLSON,
T. C. Andersens Loge Nr. 91.

Fra Spokane, Wash.

Dansk Søster- og Brodersamfund i Spokane afholdt deres aarlige Julefest Juledags Aften; det var en meget vellykket Fest, som vistnok alle de ca. 200 Mennesker, der deltog, vil være enige om at indrømme. Da jo Julefesten er Børnenes Fest, var disse stærkt repræsenterede, og alle som en glædede sig over det smukke Juletræ, som naaede helt til Loftet. Festen aabnedes ved en af Broder Mengels sædvanlige smukke Juletaler.

Et godt sammensat Program var arrangeret, hvori baade store og smaa deltog, nogle saa smaa, at man maatte strække Hals for at se dem, men høres kunde de over hele Salen, og uden Tvivl var det de mindste, der gjorde størst Lykke. Programmet sluttedes med „Dejlig er Jorden,” afsunget af hele Forsamlingen; det lød meget smukt og stemningsfuldt.

Børnene blev saa trakteret med Bolcher og Nødder, hvorefter der serveredes Smørrebrød, Julekage og Kaffe; og saa fik Rollingerne Lov til at tumle sig; dette benyttedes ogsaa af Hjærtens Lyst, og det kan jo nok fryde alle Øjne at se saadan en Flok lege; selv de bitte smaa, der knapt kunde holde Balancen, var med.

En Svingom blev der ogsaa Tid til for Forældrene og de Unge, som var ualmindelig godt repræsenteret i Aar.

Det var i det hele taget en meget vellykket Aften, som Komiteen havde al Ære af.

D. M. JACOBSEN.

Loge Emner.

Den nye Loge i Milwaukee, Wis., blev indsat den 29de Januar og bliver altsaa Nr. 313. Indsættelsen af den første Bestyrelse var meget festlig og vellykket, og bl. a. var Over-Kasserer Rolf Rasmussen fra Chicago tilstede, ligesom ogsaa Sekretæren fra Neenah, Wis. Logen deltog og bragte en Lykønskings Skrivelse fra sin Loge. Nr. 313 vil for Fremtiden holde Møder i Andr. Nielsens Hall, 2714 North Ave. og Mødeaftenene er 1ste og 3die Onsdag i hver Maaned, Sekretæren er Broder Jens Petersen, 717 — 13th St.

Loge Nr. 34 i Dwight, Ill., afholdt Julefest i 1916 for ca. 75 Børn og 90 Voxne. Udgifterne var \$54.—C. M. Clausen.

"Gimle" Loge Nr. 95 i Ferndale, Cal., har afholdt Juletræsfest for Medlemmer og Børn næsten lige siden Logens Stiftelse, hvilket nu er 21 Aar. Det er efterhaanden bleven Aarets største selskabelige Begivenhed og ved at opkræve en lille Entree kan Logen omtrent bestride Udgifterne.—C. Hansen.

"Pacific" Loge Nr. 39 i Oakland, Cal., afholdt sin sædvanlige aarlige Julefest den 17de December, og det var det bedst besøgte Juletræ vi nogensinde har haft. Der var 400 Mennesker tilstede.—Nick Andersen.

Nu har vi atter begyndt et nyt Aar her i Kansas City, Mo., Loge Nr. 56, men Tilslutningen ved Møderne er stadig daarlig, og vi maa ofte gjen-vælge den gamle Bestyrelse simpelt-hen fordi der ikke kommer Medlemmer nok til Møderne saaledes at vi kan vælge en ny. Vor Sygekomite virker heller ikke godt, og det sker undertiden at et sygt Medlem kommer sig og gaar til Arbejde uden at han er meldt rask. Det er ikke fordi jeg tror nogen vilde modtage Sygepenge, som han ikke er berettiget til, men vi burde gjøre vort Arbejde bedre i Logen alligevel. Og nogen Selskabelighed kan vi heller ikke arrangere saalænge der ikke kommer nogen til Møderne og træffer de nødvendige Arrangementer. Skal vi ikke prøve at gøre det bedre i 1917, Brødre, og holde fuldtal-lige Møder med godt Humør?—A. Sørensens.

Den store Konkurrence i Omaha Loge Nr. 19 er nu afsluttet og har indbragt ialt 74 nye Medlemmer. Loge Nr. 1 agter nu at tage fat og søge at skaffe en lignende Forøgelse til sin Loge.

Da Over-President T. P. Nielsen sidste Sommer besøgte Logen i Grand Island, Neb., lovede han at han vilde besøge os igjen i denne Sommer, hvis vi kunde skaffe 12 nye Medlemmer til vore Loge. Nu har vi optaget de 12 nye Medlemmer, foruden de, som er kommen ind ved Afgangskort. Det er altsaa T. P., der skal spille ud!

Med Hensyn til Julefester, som Broder Øgaard spørger om, saa har vi her i Green Bay, Wis., Loge Nr. 12 haft en saadan hvert Aar siden Logen blev gjenstiftet i 1908. Vi træffer som Regel Arrangement sammen med Søster-samfundslogen og det er en af vore mest fornøjelige Aftener i Aaret. Vi holder ligeledes vore Møder samme Aften og i samme Bygning som Søstrene, og det sker hyppigt at Damerne serverer Kaffe og dansk Bagværk.—Hans L. Hansen.

"Als" Loge Nr. 111 i Austin, Minn., holdt den 9de Februar en særdeles vellykket Maskerade, hvor der var ca. 700 Par tilstede, og hvor der uddeltes flere smukke og værdifulde Præmier.

Fra Loge Nr. 227, Detroit, Mich.: Jeg skal tillade mig at efterkomme Broder H. P. Øgaards Opfordring, og meddele, at Loge Nr. 227, sammen med Foreningen Fremad (en stor Del af Brødrene tilhører ogsaa Fremad) afholdt et fælles Juletræ og Bal i vor store Bygning. Hvormange Børn der var ved jeg ikke, men der var vist mindst 150, og de morede sig til Kl. 10, saa tog de gamle fat til Kl. 1, og

alle morede sig storartet. Det kostede de to Foreninger en Bagatel af \$173.00.—Peter A. Schmidt, Sekr.

Fremont, Neb., 11. Febr. 1917.—Efter Opfordring af Broder H. P. Øgaard, Loge Nr. 267, Brigham, Utah, meddeles, at D. B. S. Loge Nr. 26, Fremont, Neb., afholdt Juletræ og Dans den 30 Dec. 1916. Kl. 8 aabnedes Døren til Hallen, hvor Komiteen tillige med nogle af Søstrene af Loge Nr. 37 om Eftermiddagen havde anrettet et stort og pynteligt Juletræ. Santa Claus var ogsaa tilstede i egen Person og uddelte Candy og Frugt til Børnene efter en større Maalestok. Lunch og Kaffe serveredes i et tilstø-dende Værelse, derefter spillede Petersens Orkester, og Dansen gik lystigt i flere Timer efter de kjendte danske Melodier. Ca. 250 Danske deltog i Festen, og alle, Børn saavel som Voxne var enige om, at vi ogsaa denne Jul havde haft en rigtig Julefest med broderlig Hilsen.—En Deltager.

Fra Los Angeles, Calif.: Lille Jule-aften holdt D. B. S. Loger Nr. 126 og 246, tillige med den herværende Loge af „Dania" samt Søsterlogerne et fælles Juletræ. Da Dørene aabnedes ind til det store prægtige Juletræ, var der mindre end 400 Mennesker tilstede, hvoraf Halvdelen Børn, et talende Bevis for at en Juletræsfest er en Børnens Fest. Efter Juletræet var der Dans, hvori baade unge og gamle tog lystigt Del.

Desuden var der sørget for rigeligt af gode danske Forfriskninger — rigtig Julemad — saa at enhver, lige fra de alleryngste til de allerældste kunde faa hvad de ønskede. Da vi langt ud paa Natten skiltes, var vi alle enige om at have tilbragt en fornøjelig Aften, men dog i Særdeleshed tilfreds over, at det var en Fest, hvori baade Børn og Voksne kunde tage saa livlig Del.—J. J.

Den 20de Januar var en Festaften i Newark, N. J. D. B. S. Loge Nr. 116 „Fremad" afholdt aaben Indstallation af Embedsmænd under Ledelse af vor populære Over Vice-President Broder Søren Iversen, og ved samme Lejlighed havde ligeledes D. B. S. Loge „Enigheden" Indsættelse af de-ges Officerer under Ledelse af Mrs. Botilde Hansen. Flere Brødre fra New York og Perth Amboy var Gæster og alle morede sig godt til den lyse Morgen. Enhver tilstedeværende Broder gav vor President, Broder Chas. Madsen, Løfte om at bringe mindst en ny Ansøger ind inden 3 Maaneders Forløb.

Maa jeg med nogle faa Linier i Samfundsbladet bare lige faa Lov til at spørge Medlemmerne af de to D. B. S. Loger 78, „Haabet" og 278 „Apollo," om det ikke kunde være nok saa yndigt at følges ad for to Loger, som gerne vil sammen være; og om I ikke vil tage Bestemmelse om at slutte Jer sammen i en Loge snarest muligt, saaledes at vi kan fejre Sammenslutningen ved en Banket, og saa bagefter i Fællesskab forsøge at forsone os med Tilværelsen som vi bedst kan. Tænk over det, Brødre, og drøft Sammenslutningstanken ved de kommende Møder.—En Broder i Salt Lake City.

Den Exekutive Komitees Forhandlinger.

Cambridge, Mass., Decb. 24, 1916. Til den ærede exekutive Komite.

Ærede Brødre:— Tillad mig at forespørge ifølge Loge Nr. 470 Bilove, Afdeling Nr. 5, Paragraf 4:

Erholder enhver Broder \$50.00, som ikke staar i Gæld til Logen, udbetalt af Logens Generalfond.

Samme Paragraf har været diskutere-t i Logen, og blev af Logen Brødre forstaaet saaledes, at den kun udbetaler \$50.00 ifølge Konstitutionens Paragraf, som siger, at enhver fuldberet-tiget Medlem af Assurance er beret-tiget til \$50.00 af Hovedlogens Gene-ralfond, hvorfor den exekutive Komite om at afgøre samme Spørgsmaal, om Logen udbetaler \$50.00 af Logens Generalfond og \$50.00 fra Hovedlogens Generalfond,

med andre Ord, om en Broder er be-rettiget til \$100 eller \$50.00, naar en Broder mister sin Hustru.

Paa Harvard Loge Nr. 270's Vegne, Cambridge, Mass.

MARINUS HANSEN, Sekretær.

Paragrafens Ordlyd er saaledes: Enhver Broder, som ikke staar i Gæld til Logen, er berettiget til \$100.00, naar han mister sin Hustru, \$50.00 af Hovedlogens Generalfond og \$50.00 af Logens Generalfond.

Seattle, Wash., 17. Jan. 1917. Iversen:—En Broder, der tilhører Loge Nr. 270, er berettiget til \$100.00, naar han mister sin Hustru, \$50.00 af Hovedlogens Generalfond og \$50.00 af Logen.

Jørgensen:—Anbefaler, at Logen forandrer deres Bilove, Afd. 5, Par. 4, til at lyde: udbetalt af Hovedlogens Generalfond.

Nielsen:—Ifølge D. B. S. Konstitu-tion, Afd. 5, Par. 7, Løbe Nr. 65, udbetaler enhver Loge \$50.00 til et Mem-lem, som ved Død mister sin Hustru, paa Betingelse af, at han er fuldbere-ttiget Medlem, uden Gæld til Logen, og i Samfundet i 12 Maaneder, Logen kan da erholde ovennævnte Beløb udbetalt af Samfundet. Ingen Broder er berettiget til mere end nævnte Beløb \$50.00 ifølge Konstitu-tionen eller ifølge Logens Love, dog finder jeg, at et Medlem af Logen Nr. 270 er berettiget til \$50.00 af Logens Generalfond, men Logen kan ikke erholde dem udbetalt af Samfundet med mindre han har været Medlem i 12 Maaneder, som D. B. S. Konstitution foreskriver.

Christensen:—En Broder, som ikke staar i Gæld til Logen, faar \$50.00 af Hovedlogens Generalfond. Efter min Opfattelse er det kun en Trykfejl i Lovene.

Nielsen:—Efter min Opfattelse er et Medlem af Logen Nr. 270 beretti-get til \$50.00 af Logens Generalfond og \$50.00 af Hovedlogens General-fond. Der er jo mange Loger, der ud-betaler Begravelseshjælp foruden de \$50.00, som Hovedlogens betaler. Jeg synes ikke der kan være nogen Tvivl om denne Paragraf som den lyder; hvis det er en Trykfejl maa de altsaa faa den forandret af Logens Medlem-mer.

Kendelsen:—Ifølge Logens Bilove er et Medlem, som ikke staar i Gæld til Logen ved sin Hustrus Død, beret-tiget til \$50.00 af Logens General-fond, og saa fremt han har været Medlem et Aar, tillige berettiget til \$50.00 af Samfundets Generalfond.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Rockford, Ill., 27de Dec. 1916. Til den ærede exekutive Komite af D. B. S.

Brødre:— Loge Nr. 64, Rockford, Ill., tillader sig herved at forespørge, hvorledes den skal forholde sig i følgende Sag.

Den 4 Oktober 1916 indgav Victor Oscar Theodor Johansen Ansøgning om Optagelse i Loge Nr. 64, og opgav samtidig, at han tidligere havde til-hørt Loge Nr. 227, Detroit, Mich.

Paa Forespørgsel til Loge Nr. 227, om den vilde anbefale Victor O. T. Johansen til Optagelse i Loge Nr. 64, svarede Logen, at da Johansen forlod Detroit havde han anmodet Logens Kasserer om at holde sig godstaaende i Logen, hvilket denne havde gjort med det Resultat, at Johansen nu skyldte Loge Nr. 227 for 4 Assess-ment, 3 Kvartals Kontigent samt Ho-vedskat, ialt \$10.03.

Om dette Beløb blev betalt, vilde Logen sende ham et Afgangskort, i modsat Fald vilde han blive slettet for Restance.

Dette Svar blev meddelt Johansen, som imidlertid erklærede, at han aldrig havde anmodet Nr. 227 eller nogen af deres Medlemmer om at holde sig godstaaende, og at det maatte bero paa en Fejltagelse, om den havde gjort dette, hvorfor han ikke mente sig forpligtiget til at betale nævnte Beløb.

Johansens Svar blev derefter med-delt Loge Nr. 227, og der blev samti-dig forespurgt, om Logen vilde være villig til at anbefale Johansen til Op-tagelse i Nr. 64 mod at han betalte til Nr. 227 et Assessment og tre Maane-ders Kontigent.

Nr. 227 Svar herpaa var, at Logens Kasserer hævdede, at Johansen havde anmodet ham om at holde sig godstaa-ende, hvorfor Logen enstemmig havde vedtaget at forelægge Spørgsmaalet for den exekutive Komite, da Logen

jo ifølge Konstitutionen ikke kan op-tage Johansen, naar Nr. 227 nægter at anbefale ham.

Åfventende Svar herpaa tegner jeg med broderlig Hilsen.

Paa Loge Nr. 64's Vegne.

JOHANNES RØRBECK, Sekr.

Nævnte Broder Johansen var rap-porteret til Udslettelse paa Grund af Restance den 30. December 1916, og er saaledes ikke Medlem af Samfun-det.

J. MICHAELSEN.

Seattle, Wash., 17. Jan. 1917.

Iversen:—I Henhold til Konstitu-tionen er Johansen berettiget til at be-tale til Loge Nr. 227, 1 Assessment, 3 Maaneders Kontigent og Extra Skat før han kan optages i Nr. 64, da Jo-hansen ikke er Medlem af Samfundet længere, men har Loge Nr. 227's Kas-serer skriftlig Bevis for, at Johansen har forlangt ham til at betale for ham i Logen, kan jeg ikke anbefale ham til Optagelse i Nr. 64 før han har betalt hans Gæld til Nr. 227.

Jørgensen:—At han betaler 1 As-sessment og 3 Maaneders Kontigent, som Konstitutionen bestemmer, dog i dette Tilfælde vil jeg anbefale, at Os-car T. Johansen først kan optages 6 Maaneder efter han har udslettet.

Nielsen:—Kan ikke optages, da Loge Nr. 227 ikke vil anbefale ham ifølge D. B. S. Konstitution, Løbe Nr. 83.

Christensen:—Anbefaler, at han be-taler 1 Assessment og 3 Maaneders Kontigent og Extra Skat.

Nielsen:—Samme som Iversen og Christensen, at han betaler til Loge Nr. 227, 1 Assesment, 3 Maaneders Kontigent og Extra Skat.

Kendelsen bliver, at Johansen beta-ler Loge Nr. 227, 1 Assessment, 3 Maaneders Kontigent og Extra Skat, før han igen kan optages i Samfun-det.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Alden, Minn., Januar 7, 1917.

Broder Michaelsen:— Paa Logens Vegne vil jeg herved ansøge den ærede exekutive Komite om at faa den Understøttelse bevilget som Konstitutionen foreskriver.

Valdemar Andersen er Tiler og ar-bejdede nær ved Blue Earth, Minn.

En Aften var han paa Vej fra Byen til Arbejdspladsen, og blev paakørt af en Motorcykle som kørte foruden Lys paa. Han kom paa Sygehuset men her viste det sig nogle Dage senere nød-vendigt at amputere Benet for at red-de hans Liv. Broder Andersen er gift og har 2 smaa Børn. Bor her i Alden, men er ikke i Stand til at tjene noget til Familiens Ophold.

Brøder Andersen er nu rask og hans Ben er omtrent lægt.

Logen her har indsamlet til ham \$121.000 og af Logen faar han \$39.00 Sygehjælp.

Dette er anbefalet af Logen.

Med broderlig Hilsen,

FRANCIS PETERSEN, Sekr.

Blue Earth, Minn., Jan. 1, 1917.

To the Danish Brotherhood.

On August 31, 1916, Walter Ander-sen came to me on account of a serious injury from a motorcycle to his left ankle and foot.

Attempt was made to save his foot but failed. On Sept. 11, 1916 it be-came necessary to amputate the leg just below the knee, to save his life.

He is now in as fairly good condi-tion as could be expected, but can not work yet. The stump will need several months more of time for healing and shrinking before he can use an artificial limb and work.

J. A. BROBERG, M. D.

Iversen:—Anbefaler samme som Lo-ven foreskriver, \$100.

Jørgensen:—Anbefaler det samme som Loven foreskriver, \$100.

C. Nielsen:—Anbefaler det samme som Loven foreskriver, \$100.

Christensen:—Anbefaler det samme som Loven foreskriver, \$100.

Nielsen:—Anbefaler det samme som Loven foreskriver, \$100.

Kendelsen bliver \$100.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Boston, Mass., den 26 Decb. 1916.

Til den ærede exekutive Komite af

Det Danske Brodersamfund.

Ærede Brødre:—

I Overensstemmelse med enstem-migt vedtaget Forslag af Boston Loge Nr. 87 og i Haab om at det derved vil blive muligt at hjælpe en Broder, der

DANMARK

Nedenstaaende Sang af Broder Rolf Rasmussen blev afsunget ved Loge Nr. 140's Stiftelsesfest den 14de Januar.

Mel.: Der er et Land.

I husker nok som Barn, da I var hjemme,
den lille Plads, hvor Eders Vugge stod,
I mindes bedst vor Moders blide Stemme,
som trøstede Jer, naar noget gik imod.
Se, det er et af disse kære Minder,
der altid følger os, hvorhen vi gaar,
Og det er det, som os til Danmark binder,
selv om vi her i fremmed' Land nu staar.

I husker nok den lille By og Søen,
hvor I, som Dreng gav Fisken Ormemad;
ved Aftentid I hørte Hundegøen
og Far han sa': „Du skal i Seng, din Rad.“
Se, det er et af disse kære Minder,
der altid følger os, hvorhen vi gaar,
og det er det, som os til Danmark binder,
selv om vi her i fremmed' Land nu staar.

I husker nok den Duft fra Mark og Engen,
hver lille Pige, hvor Du Blomster fik,
og naar et stjaalet Kys Du gav til Drengen,
naar I fra Skole ene hjemad gik.
Se, det er et af disse kære Minder,
der altid følger os, hvorhen vi gaar,
og det er det, som os til Danmark binder,
selv om vi her i fremmed' Land nu staar.

I husker nok den kære Østergade
i København, vi syntes den var smuk,
og naar saa Gardens stolte Vagtparade—
I Pigeboern, I mindes det med Suk.
Se, det er et af disse kære Minder,
der altid følger os, hvorhen vi gaar,
og det er det, som os til Danmark binder,
selv om vi her i fremmed' Land nu staar.

I husker nok, da I fra Danmark rejste,
og Fa'r og Mo'r de fulgte Jer paa Vej;
I unge var, med Hovedet I knejste,
de Gamle tænkte stille, hver for sig.
Se, det er et af disse kære Minder,
der altid følger os, hvorhen vi gaar,
og det er det, som os til Danmark binder,
selv om vi her i fremmed' Land nu staar.

har været saa uheldig at miste sin Hustru, og derved ikke alene været Genstand for Sorgen men tillige paa draget sig en Del Gæld, som under andre Forhold vilde været dækket af hvad Samfundet udbetaler en Broder ved Bøden af hans Hustru, henvender vi os til Eder, ærede Brødre af den eksekutive Komite, idet vi haaber at I kan bevilge en Hjælp til denne Broder, medens vi samtidig vedfølger følgende Oplysninger:

Loge Nr. 364, Hoved Nr. 37079 Broder Anton W. Schalanders Hustru indlagdes omkring den 25 Oktober paa Homeopatic Hospital i Boston, hvor hun under hele Tiden holdtes paa den saakaldte "dangerous list," indtil hun den 10. November afgik ved Døden efter at have født et ufuldbaaret Barn.

Den vedkommende Komite af Boston Loge Nr. 87 satte sig strax efter Begravelsen i Bevægelse for at skaffe Broder Schalander den Begravelseshjælp som Samfundets Love foreskriver ved Brøders afdøde Hustruer. Desværre fandt vi da, at Broder Schalander den 10. November var 10 Dage paa Restance ved Kontigent til Logen og at de nødvendige Papirer saaledes ikke kunde eksekveres.

Vi finder denne Omstændighed saa meget mere beklagelig, som Bøgerne udviser, at det er første Gang Broder Schalander har været til Restance i Logen siden han optoges den 25 Febr. 1914, og den eneste Grund han opgi- ver derfor, at den farefulde Tilstand af hans Hustru betog ham enhver Tanke om hans Stilling i Logen.

Det kan hertil bemærkes, at skønt Broder Schalander ved det følgende Møde i Logen blev gjort opmærksom paa, at han ikke var berettiget til Begravelseshjælp, betalte han desuagtet alt hvad han skyldte.

Logen antog da ogsaa dette Syn paa

Sagen og vedtog enstemmig et Forslag om at yde Broder Schalander en Pengehjælp svarende til den Sum Logen ifølge Bilovene betaler i extra Hjælp ved Dødsfald af en Broders Hustru, tillige vedtoges enstemmigt Forslag om at undertegnede Komite andrager Samfundets Eksekutive Komite om at betale den regelmæssige Begravelseshjælp for Dødsfald af Brøders Hustruer, eller i Mangel deraf at yde en saadan Hjælp for den nævnte Broder som den under de foran- nævnte Forhold maatte se sig i Stand til. Der findes ingen efterladte Børn i Familien.

Paa Embeds Vegne og med broderlig Hilsen for Boston Loge Nr. 87, tegn- ner vi os herved,

CHRISTIAN ANDERSEN, Pres.
HANS M. MARKER, Sekretær.
WILLIAM NELSON, Kasserer.

Boston, Nev., 13, 1916.

To whom it may concern:—

This is to certify that Mrs. Margaret Schalander of 1 Rand Pl., Roxbury, was admitted to this hospital on October 25, 1916. Died on November 10, 1916. Cause of death: Shock following dilatation and breech extraction of male child. Contributory toxemia of pregnancy.

H. M. POLLACK, Supt.

Iversen:—I Henhold til Par. 7 i 5 Afd. af Samfundets Konstitution kan jeg ikke anbefale de \$50 udbetalt af Generalfondet, men i Betragtning af Logens Skrivelse i dette sørgelige Dødsfald af Broderens Hustru, vil jeg anbefale \$50 udbetalt af Hjælpefondet til Broderen, som nu er i god Stand- ing.

Jørgensen:—Anbefaler Broder Schalander til en Hjælp paa \$50.

C. Nielsen:—Broder Schalander er berettiget til \$50 ifølge Konstitutionen af D. B. S. Løbe Nr. 65, naar han

tilhører Assurancen og har tilhørt Samfundet i 12 Maanedere.

Christensen:—Jeg kan ikke indse, at vi kan bevillige den Sum af \$50, som Lovene foreskriver til Broder Schalander af Loge Nr. 87, da han ifølge Lovene ikke er berettiget. Jeg kan ikke indse, at den Broder er saa trængende at extra Hjælp er nødvendig, da han er rask og har kun sig selv at forsørge.

Nielsen:—Jeg kan ikke indse, at vi har Ret til at hjælpe i dette Tilfælde, da Broderen er rask og er i Stand til at forsørge sig selv. Hvis vi giver Hjælp i saadant et Tilfælde er der jo ingen Grænser for Hjælp, omend jeg paaskønner hvad Logen har gjort for ham. Dette burde være en Loge Sag. Kendelsen bliver \$30 i Extrahjælp.

T. P. NIELSEN, Over-President.

* * *

Maynard, Mass., 3. Januar 1917.

Broder Michaelsen:—

Maynard Loge Nr. 204 har vedtaget at anmode Hovedlogen om, at Broder Hans Lind faar udbetalt \$100, som vi mener at han tilkommer efter at have mistet sin venstre Haand ved et Ulykkestilfælde.

Broder Hans Lind kom til Skade paa følgende Maade; han blev sendt fra Værkstedet til Malden High School for at efterse deres 2 Blower Engines. Dette kan kun gjøres naar Maskinen er i Virksomhed, ved at prøve de forskellige Lejer med Haanden.

Disse Maskiner er forsynede med Balancecranks, det vil sige at de havde en Vægt i Form af en Halvmaane paa den modsatte Side af Cranken, hvilken passede i Bunden paa Maskinen, saa der var lige Plads til at svinge rundt. Det var denne Balance, som greb hans Haand og førte den henimod Siden af Maskinen, hvor den blev knust med det samme. Tre Fingre blev taget af og den fjerde om- trent, saa det bedste de kunde gøre paa Hospitalet var at tage hele Haanden af ved Haandleddet. Dette skete den 21 September 1916 Kl. 10 om Morgen.

Med broderlig Hilsen,
J. ERIKSEN, Sekretær.

December 20, 1916.

To whom it may concern:—

This is to certify that Hans C. Lind was a patient in this hospital during an amputation of the left hand and the convalescence therefrom, the date of amputation being September 21, 1916.

H. R. WHITNEY, M. D.
Malden Hospital.

Iversen:—\$100 i Henhold til Lovene.

Jørgensen:—\$100 i Henhold til Lovene.

C. Nielsen:—\$100 i Henhold til Lovene.

Christensen:—\$100 i Henhold til Lovene.

Nielsen:—\$100 i Henhold til Lovene.

Kendelsen bliver \$100.00.

T. P. NIELSEN, Over-President.

RESOLUTION.

Da det har behaget den Almægtige at borttage vor fælles Broder S. O. Thomsen, som afgik ved Døden i hans Hjem i Rawlins, Wyo., den 11te Januar efter en kort Tids Sygeleje, hvorved Det Danske Brodersamfunds Loge Nr. 40 har mistet et agtet Medlem, være det vedtaget, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage. Og være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru, ligesom vi dybt beklager Tabet af en god Loge Broder.

Endvidere være det vedtaget, at denne Resolution tilføres Logens Protokol og indrykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad og Den Danske Pioner, og at en Afskrift af samme bliver tilsendt hans Efterladte Enke.

Paa Loge Nr. 40's Vegne.
Rawlins, Wyo., den 26. Januar 1917.

L. JOHNSON, President.
J. P. HANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Duluth, Minn., 25. Januar 1916.

I Anledning af at vor Broder Peter Hansen afgik ved Døden den 25. Jan., blev det paa Ekstramøde afholdt samme Dag vedtaget, at vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol, indrykkes i Det Danske Brodersamfundsblad og en Kopi af samme tilsendes afdøde Broders Hustru.

Paa Dania Loge Nr. 65's Vegne.
OLAF HANSEN, President.
OSCAR PETERSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Pueblo, Colorado, 1. Febr. 1917.

I Anledning af at vor Broder Peter Nielsen afgik ved Døden den 30 Jan. 1917, er det ved Mødet den 1. Febr. vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder. Og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad, og herved bevidnes afdødes Hustru og Familie vor dybeste Sympathi og Deltagelse.

Pueblo Loge Nr. 119.
JØRGEN MARKUSSEN, President.
H. P. HANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Neenah, Wis., 5 Febr. 1917.

I Anledning af at Broder Niels Jensen afgik ved Døden den 28. Jan. 1917 vedtog Loge Nr. 2 af Neenah følgende Resolution: Logen beklager Tabet af en agtet og afholdt Medlem, som toges bort fra vor Midte og tillige udtaler Logen sin Sympathi for Afdødes Efterladte. Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage. Denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedtsblad og en Kopi tilsendes Afdødes Efterladte.

Paa Loge Nr. 2's Vegne,
PETER LARSEN, President.
MADS HANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Chicago, Ill., 17. Febr. 1917.

Det bekendtgøres herved at Broder Søren Mikkelsen afgik ved Døden den 27. Jan. 1917, og Loge Nr. 17 beklager Tabet af en af sine Medlemmer.

Paa Loge Nr. 17's Vegne.
THEO. J. JENSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Dillon, Mont., 10 Febr. 1917.

I Anledning af at Broder Expresident Jens P. Jensen afgik ved Døden den 6 Febr. 1917 er det vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, og at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympathi i deres Sorg; at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders efterladte Familie.

Paa D. B. S. Loge Nr. 273's Vegne.
WALTER CARLSEN, President.
PETER JØRGENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Kimballton, Iowa, Febr. 6, 1917.

I Anledning af Broder Bernt A. Rasmussen afgik ved Døden den 5. Februar 1917, er det vedtaget ved Mødet den 6. Februar, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage; at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympathi i deres Sorg, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad, og en Afskrift af samme tilstilles afdøde Broders Efterladte Familie.

Paa Loge Nr. 21's Vegne.
CONRAD NIELSEN, President.
P. H. LAURITSEN, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Nebr.

Entered as second class matter at the
Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.
Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.
Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.
Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 3155
N. California Ave., Chicago, Ill.
Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. MARTS 1917.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Følgende Loger har i Januar Maaned optaget de fleste Medlemmer:
Medlemsantal. Nye Medlemmer.
282—Omaha, Neb., Nr. 19.....39
789—Racine, Wis., Nr. 4.....10
34—Brayton, Iowa, Nr. 297.....8
63—Winslow, Neb., Nr. 110.....7
55—Newell, Iowa, Nr. 147.....7
265—Viborg, S. D., Nr. 139.....6
93—Dike, Iowa, Nr. 144.....6
164—Trufant, Mich., Nr. 106.....5
86—Warren, Pa., Nr. 202.....5
553—San Francisco, Cal., Nr. 49...4
144—Penn Yan, N. Y., Nr. 71.....4
22—Wilmot, S. D., Nr. 166.....4
123—Kenmare, N. D., Nr. 198.....4
147—Brooklyn, N. Y., Nr. 205.....4
* * *

Artikler bør være Over-Sekretæren i Hænde den 10de i Maaned for at komme i Betragtning i det følgende Numer; Loge Nyt kan modtages indtil den 20de.
* * *

Paa Grund af at Bøgerne her paa Kontoret kun er indrettet til at føre Regnskab over de lokale Loger, maa enhver Komite betale for Annoncer i Medlemsbladet til sin Loge, som ved Slutning af hvert Halvaar vil blive tilsendt Regning for saadant samt anden Gæld til Samfundet.
* * *

Det Danske Brodersamfunds Medlemsblad modtager altid gerne Meddelelser eller Artikler fra Medlemmer af Samfundet. Saadanne Artikler vil finde Optagelse i Bladet enten komplet eller i forkortet Form, forsaavidt som Pladsen tillader og Indholdet ikke kommer i Konflikt med Samfundets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler ikke forme sig som Reklamer f. Ex. for Land eller lignende, medens der dog godt kan rettes Spørgsmaal og udveksles Svar gennem Bladet angaaende Forhold paa forskjellige Egne, naar man holder sig til Fakta. Meddelelser om Logernes Virksomhed og Fremgang modtages ogsaa gerne fra Sekretærene, Komite-Medlemmer eller fra de enkelte Medlemmer; ensartede og lange Beskrivelser af Festligheder bør helst undgaaes.
* * *

Resolutioner af almindelig Størrelse optages for en Pris af \$1.50 og maa være Over-Sekretæren i Hænde senest den 20de i Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle Møder eller lignende, arrangerede af Loger, optages for en Pris af 50 Cts. pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke over 6 Tommer i en Annonce fra en Loge undtagen efter særlig Ansøgning til Over-Sekretæren. Betaling for Annoncer opkræves fra Logerne i Juli og Januar Maaned sammen med andre Regninger til Generalfondet.

Der indtræffer ikke sjældent Tilfælde, hvor afdøde Medlemmer har haft deres Assurance Certifikat skrevet til „egen Ordre“ eller testamenteret til Personer, som ifølge Staten Nebraskas Love og Samfundets Konstitution Prgf. 50 ikke er berettiget som Arvinger til Assurancen.

Andre afdøde Medlemmer har ved

at indgaa Ægteskab forsømt at faa deres Certifikat forandret fra deres Forældre til deres Hustru eller Børn. Igjen andre havde deres Certifikat udfyldt i Favør af Personer, som allerede var afgaaet ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Udbetalingen forsinket og er ofte forbundet med Udgifter baade for Samfundet og Arvingerne. Derfor anmodes Medlemmer, som har deres Certifikat udstedt til „egen Ordre“, om at udnævne en af de Personer som Prgf. 50 foreskriver, og sende dette Forlangende sammen med Certifikatet og 25 Cts. til Logens Sekretær, som da gennem Over-Sekretæren vil faa Forandringen udvirket. I de andre ovenfor nævnte Tilfælde bedes Medlemmer forholde sig paa samme Maade.

Aarets Regnskab.

I sidste Numer af Bladet bragtes en samlet Oversigt over Samfundets og Logernes finansielle Status, som tør paakræve ethvert Medlems Interesse. Denne Rapport for Aaret 1916 udviser, at vor Organisation nu repræsenterer en samlet Værdi paa over en Million Dollars hvori 21,502 danske Mænd har Andel. Af den ret imponerende Sum tilhører lidt over Halvdelen de enkelte Loger privat, og er repræsenteret i saadanne Ejendele som Bygninger, Biblioteker, Møbler, Materiale o. a. Den mest velhavende Loge er Racine, Wis., dernæst Albert Lea, Minn., og Kenosha, Wis.

Den mindre Halydel af Millionen er Samfundets Fælleseje, hvoraf fire Femtedele er anbragt i Bonds. De tre største Loger er Racine, San Francisco og Chicago Nr. 18; mindst er vistnok lige for Tiden Arnold, Neb.

Antallet af afdøde Medlemmer i 1916 er femten flere end det foregaaende Aar; det samme Antal som ifjor er udgaaede paa Restance. Det er en Fornøjelse at lægge Mærke til at Netto Tilgangen af Medlemmer i 1916 har været 405 Medlemmer, medens Netto Tilgangen det foregaaende Aar var ganske ubetydelig. Forskellige Grunde kan anføres for denne Fremgang; nogle vil mene, at det er fordi vi har forhøjet Assessmenternes Antal og derved gjort vor Organisation finansielt stærkere; andre vil mene at det er fordi vi har oprettet vort eget Blad, hvorigennem vi styrker Interessen for Samfundet og dets Væxt; atter andre vil mene, at vi særlig skylder det samlede „Booster“ Arbejde gennem Efteraaret og Vinteren denne Fremgang. Rimeligt er det vel at antage, at alle disse Grunde hver især har bidraget mægtigt til at opnaa det heldige Resultat, og man tør gennem disse faktiske Tal komme til den Anskuelse, at Samfundet stadig er paa den rette Vej til Fremgang og Succes.

Tilgangen af nye Medlemmer fordeler sig i Forholdet et og en Trediedel Medlem for hver Loge. Det er jo imidlertid ikke paa langt nær hver Loge, der har deltaget i Fremskridtet;

ganske enkelte er gaaet fremad med forbausende Fart, andre har haft en jævn Tilgang, medens et meget stort Antal Loger har „ligget i Hi“ eller vel endog er gledet bagud.

Det vilde ingenlunde være retfærdigt at anstille Sammenligninger — i hvertfald ikke rent talmæssigt — mellem den ene Loge og den anden. Man maa tage Forholdene i Betragtning paa hver Egn, og det kan maa ske nok siges, at mangen en Loge har anstrængt sig langt mere for at skaffe en Forøgelse paa nogle faa Medlemmer, end andre der har vundet en Snes eller flere. Men det undslipper dog ikke Opmærksomheden, at en hel Del ældre og veletablerede Loger har staaet ganske stille, og det endog i nogle Tilfælde paa saadanne velbefolkede Egne og i Byer, hvor det bestemte vides, at der er en jævn Tilgang af nyt Materiale fra Aar til Aar.

Dette Aars Resultat burde være en kraftig Opmuntring og Inspiration til disse ældre Loger, der ikke er gaaet frem. Med en lille Smule mere Enthusiasme blandt Medlemmerne kan der udrettes meget, og vi haaber at enhver Broder og ikke mindst ethvert Bestyrelsesmedlem vil have dette paa Sinde i de følgende Maaned.

Der er lige udkommet en Statistik i Kongeriget Danmark, som viser at mere end 4300 danskfødte Personer i 1916 er udvandret fra vort gamle Fædreland, og at Størsteparten — man kan vist godt sige de fire Femtedele — er rejst til Amerika. Det er ikke nogen helt ringe Udvandring, særlig naar man tager i Betragtning de usædvanlige Tider vi lever i. Selv om man dernæst indrømmer, at en stor Del af denne Udvandring fra Danmark var Kvinder og ældre Mænd, saa har man alligevel Lov til at antage at mere end 1500 Personer er kommen til United States i 1916 som med Glæde kunne optages i vort Samfund.

Et Ord til Nykommeren.

Vort Arbejde ligger saaledes klart og aabent for os. Det bør være vor Stræben at finde disse 1500 nyligt ankomne Landsmænd og klargøre for dem, hvilke Fordele Det Danske Brodersamfund tilbyder dem. Det er for det første en pekuniær Fordel for dem at blive optaget i vor Kreds; men de vinder ogsaa derved som Borgere herovre. Det er bedst for enhver Nykommer at erindre, at de Forenede Stater ikke er nogen Maskerade, hvor en Europæer med Held kan optræde som „indfødte Amerikaner gennem mange Slægtled.“ Det er ganske frugtesløst at prøve paa at spille denne naragtige Rolle, og der er heller ingen af os ældre indvandrede Danske, der ønsker det eller forsøger det. Vort Maal røber os; vort hele Væsen og vor Opdragelse stempler os som forhenværende Europæere, og langt fra at søge paa at skjule det, saa er vi tværtimod stolte af vor Oprindelse.

Vi er kommen her af egen fri Villie for at grundlægge en ny Slægt — de fleste af os, da — som maaske med Tiden, naar adskillige Generationer er gaaet bort, kan kalde sig Amerikane-re. Men ilde var det, om den Tusind-aarige Kultur, hvis Elever vi er, skulde glide af os i det Øjeblik vi sætter Fod i Hoboken og lærer at slaa en Krølle paa „R“et, naar vi siger „alright.“

Kære nyankomne Landsmand! Een Krølle gør ingen Yankee. Benene paa Bordet og en Cigaret i Munden forvandler ikke en Jyde, Fynbo eller Sjællænder til en Amerikaner; saamænd gjør det ej — ikke i et halvt hundrede Aar. Langsomt og møjsommeligt maa vi lære dette Land at kjende, vi maa søge at slaa dybe Rødder i den nye Jordbund, saaledes at vore Efterkommere kan lære at elske deres Fædreland i samme Grad som vi har elsket de let rullende Marker og de dunkle Bøgeskove i Danmark. Men slaar vi for hurtigt Rod, da vil vi under den første Storm finde, at vi kun hænger ved med klamme Føle-haar som en Snylteplante paa et mægtigt Træ. Vi tør ikke give slip paa det gamle, før vi er groet fast i det nye — og det tager Tid.

Den Mand er lykkelig der i sin Groningstid, som Indvandrer kan huske hvor han kommer fra. Og heldigst er han, hvis han kommer fra Danmark, thi der er ingen Nation, der er mere anset i dette store og nationsblandede Land end netop Danskerne. Den tænkende Amerikaner nærer den dybeste Agtelse for Danmarks Indskud i Verdenskulturen, og en dansk Mand kan ofte opnaa det paa sit glatte Ansigt, som f. Ex. en Italiener ikke kunde opnaa, om han saa havde Brev med fra selve Kong Emanuel. Det være ingenlunde sagt til Italienerens Forklejnelse, men tjener blot til at illustrere den almindelige Anseelse, som Danske staa i.

Vil det ikke være dumt at lade et saadant Renome gaa til spilde? Bør vi ikke snarere værne om det ved at vise Folk her i vort nye Fødeland, at vi sætter Pris paa vort Ophav, og derigennem at vi sætter Pris paa os selv, som vi er?

Men der er ingen Institution, som paa nogen bedre og værdigere Maade ophjælper og frembærer denne sunde Selvopfattelse blandt Danske her i Landet end netop Det Danske Brodersamfund. Vi fordølger intet, vore Formaal og Forhold er en aaben Bog for alle. Foruden at støtte hverandre pekuniært stræber vi efter at holde fast ved vor Ungdom, alt imedens vi bliver ældre — vi vil bevare det bedste vi har ført med os fra Danmark, medens vi langsomt glider ind under Stjernerne og Striberne.

Disse Tanker er noget, som enhver nyankommen Landsmand bør lægge sig paa Sinde. Men om han ikke nu kan se den sunde Logik deri, saa

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Dersom denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.....
Gamle Adresse By Stat
Ny Adresse By Stat

kommer der ligefuldt en Dag, maaske naar han er gammel og graa, hvor han med Taarer i Øjnene opdager og indrømmer, at han alligevel har gaaet med Danmark skjult og tilsidesat dybt i sit Hjerte.

For man kan ikke glemme sin Mor.

Vejviseren.

Den lille Bog, som bærer Navnet „Det Danske Brodersamfunds Vejviser i Amerika" er nu paa Vej til Danmark i 10,000 Exemplarer. Under Forudsætning af, at Dampskibsforbindelsen mellem Danmark og Amerika snart atter bliver normal, vil det ikke vare længe, førend enhver Udvandreren fra Danmark faar denne Bog i Haanden, naar han løser sin Billet.

Bogen er ikke pralende udstyret, og den fortæller ingen smaa rosenrøde Løgne om den nye Verden. Men den præsenterer et lille Udtog af indbøstede Erfaringer og giver en sammentrængt Oversigt over Danskes Færd herovre. Og den vil sikkert være til stor Nytte for enhver Nykommer, ligesom den vel egentlig ogsaa bringer mange nye Oplysninger til ældre Settlerne.

Bogen indeholder fire Avertissementer, og Indtægterne ved disse har bidraget til at gjøre Bogen saa fyldig som Midlerne tillod. Disse Averterende er: Skandinavien-Amerika Linien i New York, Chr. Niensens Uldfabrik i Minneapolis, Continental & Commercial National Bank i Chicago og „The Soo Line Railway," Minneapolis.

Et Exemplar af Bogen er bleven sendt til hver Loge.

Ved Møderne.

Man træffer af og til paa en Beklæggelse — ogsaa her i Bladet — over at der ikke kan holdes Møder paa Engelsk i vore Loger. Somme Medlemmer mener, at dette vilde bidrage til at faa mange Medlemmer ind i Samfundet, som er født herovre, og som ikke kan tale Dansk. Vi skal ikke prøve paa at afgjøre, hvad der er mest gavnligt i denne Henseende; thi vor Konstitution giver tydelig Besked paa dette Omraade.

Det har jo imidlertid aldrig været Konstitutionens Mening at forhindre gode Medlemmer fra at slutte sig til os. Og en dygtig og fornuftig Præsident kan gøre meget for at afgøre dette brændende Punkt i somme Loger. Præsidenten har nemlig Lov til at lade et Medlem udtale sig paa Engelsk, naar han ved, at han har haardt ved at udtrykke sig paa anden Maade. Og hvis en Præsident bruger denne Ret fornuftigt, kan der sikkert afhjælpes megen Misforstaaelse og Ubehagelighed. Der er jo imidlertid ingen Grund til at give de Medlemmer Lov til at tale Engelsk, som Præsidenten ved kan tale Dansk.

Vi bringer atter i Erindring at Adresseforandringer, som ikke indkommer til Over-Sekretærens Kontor inden den 20de i Maaneden, ikke kan rettes paa det første derefter udkommende Blad, men vil blive foretaget Maanedens efter. Det er saaledes unyttigt at skrive to Gange om samme Adresseforandring, hvis den første Gang er kommen for sent.

Husk at skrive tydeligt Navn og komplet Adresse. Hvis man ikke modtager Bladet regelmæssigt, bør man forhøre hos Postmesteren eller Postbudet. Vi faar undertiden Klager fra Medlemmer, hvis Adresse er korrekt paa Listen.

I dette Numer af Bladet aftrykkes en Del nye Sekretærens Adresser, som ikke kom Bladet i Hænde tidnok til Hovedlisten. Adressen paa Sekretæren for Loge Nr. 4 var dog indsendt i god Tid, men blev udeladt ved en Fejltagelse. Hvem der opbevarer Sekretær Listen, bør klippe Listen i dette Blad ud og klæbe den til Hovedlisten, som var aftrykt i sidste Numer.

Overbestyrelsen finder det ikke nødvendigt at opkræve mere end 11 Assessment i Aar, hvorfor der intet Assessment er indkaldt i denna Maaned (1ste Marts).

REGNSKAB OVER BIDRAG TIL JULEGAVE FOR DE DANSKE BØRNEHJEM I AARET 1916.

Loge Nr. 36, \$14.20; Loge Nr. 104, \$1.60; Loge Nr. 157, \$8.40; Loge Nr. 79, \$5.50; Loge Nr. 176, \$2; Loge Nr. 282, \$5.20; Loge Nr. 245, \$1; Loge Nr. 41, \$5.20; Loge Nr. 199, \$1.10; Loge Nr. 37, \$12.50; Loge Nr. 45, \$34.20; Loge Nr. 302, \$1.60; Loge Nr. 31, \$4.20; Loge Nr. 269, \$2.40; Loge Nr. 20, \$18.10; Loge Nr. 19, \$30; Loge Nr. 92, \$8.20; Loge Nr. 104, \$1.60; Loge Nr. 143, \$5.50; Loge Nr. 16, \$10; Loge Nr. 60, \$2.10; Loge Nr. 63, \$3.30; Loge Nr. 72, \$3; Loge Nr. 110, \$6.80; Loge Nr. 133, \$2.50; Loge Nr. 189, \$2; Loge Nr. 52, \$5.80; Loge Nr. 301, \$5.50; Loge Nr. 106, \$16; Loge Nr. 7, \$5; Loge Nr. 22, \$4.40; Loge Nr. 62, \$11; Loge Nr. 175, \$2.40; Loge Nr. 264, \$3; Loge Nr. 28, \$5; Loge Nr. 38, \$6.30; Loge Nr. 79, \$5.50; Loge Nr. 99, \$4.10; Loge Nr. 122, \$1.60; Loge Nr. 139, \$25; Loge Nr. 157, \$10.20; Loge Nr. 235, \$1.20; Loge Nr. 236, \$3.50; Loge Nr. 242, \$5; Loge Nr. 103, \$3; Loge Nr. 308, \$1.50; Loge Nr. 88, \$4.40; Loge Nr. 95, \$15; Loge Nr. 221, \$2.50; Loge Nr. 21, \$4.40; Loge Nr. 65, \$9.80; Loge Nr. 105, \$1; Loge Nr. 192, \$4.60; Loge Nr. 234, \$3.30; Loge Nr. 256, \$2.20; Loge Nr. 279, \$3.40; Loge Nr. 6, \$6.90; Loge Nr. 14, \$26; Loge Nr. 32, \$14.60; Loge Nr. 142, \$3.80; Loge Nr. 202, \$2.60; Loge Nr. 225, \$1.30; Loge Nr. 134, \$12.00; Loge Nr. 2, \$18.10; Loge Nr. 89, \$4.30; Loge Nr. 194, \$3.40; Loge Nr. 37, \$14.10; Loge Nr. 884, \$6.80; Loge Nr. 170, \$7.70; Loge Nr. 214, \$5.60; Loge Nr. 238, \$4.20; Loge Nr. 9, \$10; Loge Nr. 107, \$10; Loge Nr. 35, \$15; Loge Nr. 36, \$14.40; Loge Nr. 131 D. S. S., \$5; Loge Nr. 59, \$10; Loge Nr. 100, \$3.70; Loge Nr. 114, \$5; Loge Nr. 140, \$12; Loge Nr. 227, \$15; Loge Nr. 3, \$6; Loge Nr. 29, \$25; Loge Nr. 56, \$10; Loge Nr. 57, \$4; Loge Nr. 176, \$2.20; Loge Nr. 26, \$17.30; Loge Nr. 30, \$7.30; Loge Nr. 54, \$14; Loge Nr. 81, \$4; Loge Nr. 93, \$2.40; Loge Nr. 112, \$2.10; Loge Nr. 137, \$5; Loge Nr. 251, \$5; Loge Nr. 4, \$43; Loge Nr. 67, \$20; Loge Nr. 129, \$3; Loge Nr. 191, \$2.80; Loge Nr. 113, \$8.20; Loge Nr. 121, \$12.

Total: \$792.60.

Chicago, Ill., Danske Børnehjem \$158.52
Perth Amboy, N. J. 158.52
Tyler, Minn. 158.52
Elkhorn, Iowa 158.52
Waupaca, Wis. 158.52

\$792.60

ROLF RASMUSSEN,
Over-Kasserer.

Alderdomshjemmet i Metuchen.

Søndag den 14 Januar afholdtes en extra Konvention i Sanct Marks Place 69, New York. Dagsordenen var: „Hvad maa der gøres for at opretholde og fortsætte Driften af Alderdomshjemmet."

Delegerterne fra de forskellige Loger var mødt op fuldtalligt, hvilket var et godt Bevis for den Kærlighed, hvormed alle omfatter dette Hjem.

Broder Præsidenten O. A. Nielsen Bernth bød alle Delegerterne velkommen og bad vor Over-Vicepresident Søren Iversen, om han ikke vilde gøre os den Ære at lede Forhandlingerne, hvilket Over-Vicepresidenten gjorde med Glæde.

Som Oplysning skal jeg her anføre, at Bestyrelsen har nu besluttet sig til at drive Hjemmet selv; derved menes at vi har sat en Bestyrer med en fast

Løn og Procenter til at drive selve Farmen og at Hjemmet saa selv tager Indtægterne. Dette er et meget stort Skridt fremad, et Skridt, som det har været os umuligt at gøre før nu, da ca. 40 Acre af Farmen allerede er opdyrket.

Broder S. Rasmussen, tilhørende Trenton Logen og for Tiden bosiddende i Sharon, Conn., blev antaget som Bestyrer af Hjemmet, og et absolut godt Resultat forventes af en Mand med Broder Rasmussen's Egenskaber. Pladsen tiltrædes den 1 Febr. 1917.

Ved Konventionen blev det vedtaget, at Hjemmet udfærdiger Bonds eller rettere Laan uden Renter. Disse maa være for 2 Dollars Stykket og op. Vedkommende maa forpligtige sig til at lade Pengene staa i Hjemmet for 10 Aar. Det er vor Mening at udstede 8,000 Dollars, for derved at faa Brødrene til selv at bære det første Mortgage, og samtidig hjælper Alderdomshjemmet, som saaledes vil blive fri for at betale Renter af første Prioritet. Ideen er sund og god, og det forventes, at de 8,000 Dollars vil blive tegnet med Lethed. Skulde nogle af Brødrene, som læser dette, have Lyst til paa denne Maade at hjælpe dette Hjem, saa vær saa venlig at lade mig det vide.

Vi faa her i Østen kæmper haardt for at føre denne Sag frem, og skal det glæde os, dersom Brødrene i andre af Landets Byer frivilligt vilde hjælpe os med denne store Sag, som burde være en Pryd for begge Samfund. Hjemmet gaar godt fremad, i det vi nu har naaet at bringe vore Assets op til \$19,377.53 mod Liabilities paa \$12,535.00, en Fremgang siden den 1. April 1916 paa \$891.11, hvilket maa kaldes udmærket godt. Selve Konventionen gav Bestyrelsen et Bevis for at vi er alle med i Kampen for dette Hjem.

Broder Over-Vicepresidenten ledede Mødet paa en ganske fortræffelig og forretningsmæssig Maade, og vi beder ham gennem disse Linier modtage vor oprigtigste Tak.

Til Slut beder jeg alle Brødrene „Tag fat og hjælp os" at løfte denne Sag fremad, saaledes at 1917 vil blive et Banner-Aar for Hjemmet.

AXEL RANGE, Sekretær.
61 Elmwood Ave., Bogota, N. J.

Fra Howard, S. D.

Jer ser i Januar Nummeret af Dansk Brodersamfunds Blad at Redaktionerne gerne ønsker Meddelelser fra de forskellige Egne, hvor Dansk Brodersamfund har Tilhold. Her følger saa et kort Referat fra vor Egn.

Miner County er Navnet paa et „Amt" i den øst-centrale Del af Staten Syd Dakota. En Jernbane gennemskærer det fra øst til vest og en anden fra nordvest til sydøst. Disse Jernbaner anlages først i Firserne og foran dem kom en Skare Landsøgere, som i dette Amt bestod mest af norske, svenske og tyske, næsten alle dygtige, stræbsomme Folk og gode Naboer, men blandt dem var en Flok unge Danske, som tog Land syd og vest for Byen Howard, som er vort Postkontor. Nogle begyndte Forretning; vi har en Urmager, en Isenkræmmer, en Tømrer, en Maskinhandler, en Fragtkusk o. s. v. Andre blev ked af det, opgav Landet og drog bort; men Flertallet blev Landmænd, Forøgelsere kom fra Danmark, fra Minnesota og fra Nebraska, saa nu tæller Kolonien en 35 Familier og bestaar af Møenboere, Sjællændere, Løllændere, Jyder og en Langelænder. Syv Byer blev bygget langs de to Jernbaner, saa vi har Marked nok, og da Jordsmonet er højt (1,400 Fod over Havflåden) og rullende nok til at dræner har vi næsten altid gode Veje. Jorden er frugtbar, sort Muld fra oven og gult Lerunderlag og en Velsignelse af godt Drikkevand. De første Aar dyrkedes udelukkende Hvede og Hør, men af et mislykket Aar i 1889 lærte Folk at stole mere paa Fæ og Svineavl, og nu dyrkes al Smaasæd, Mais, Kløver og Alfalfa og lidt Frugttrær.

Til at begynde med var Landpriserne og Lejeafgiften kun lille, men nu vokser begge Dele rask og vil snart være lig med Østens. Danskerne har en luthersk Menighed med regelmæssig Betjening af Pastor R. J. Kristensen. Her er en lille Loge Nr. 290 af Dansk Brodersamfund og en dansk Kvindeforening, som nu i 12 Aar har

gjort meget godt. Danskerne har sin egen Kirkegaard og fik for nogle Aar siden deres eget Forsamlingshus (med Mødesal, Kjøkken og Børnestue), hvori holdes Gudstjenester, Logemøder, Juletræ, Grundlovsfest o. s. v. Vi faar vor Post omdelt daglig og har næsten alle Telefon og Automobil. Vi vilde gjerne høre fra andre Egne. Med Hilsen til Brødrene trindt omkring. Venligst

PETER FREDERIKSEN,
Sekretær af Loge Nr. 290.

Fra Nebraska City, Neb.

Da vi nu har haft vort Blad over et Aar og Brødrene derved har Lejlighed til at diskutere Forhandlingerne i deres Loger saavel som Overbestyrelsens Forhandlinger, er jeg af den Mening, at Brødrene burde udtale deres Mening enten de er for eller imod hvad vor Overbestyrelse paalægger os. Jeg ser af vort sidste Blad, at Broder Fred Muller af Loge Nr. 64 i sin Artikel er imod Assessment Nr. 11, og jeg kan ikke sige andet end at jeg ogsaa troede, at vi kunne have undgaet det. Jeg haaber at Broder Nielsen, Over-Tillidsmand fra Minnesota, vil forklare det for de Tusinde Brødre, som maa betale. Da vi var i St. Paul, er jeg af den Mening, at det blev vedtaget at opkræve 10 Assessments og om det var nødvendigt, da kunde de opkræve 11 eller 12. Jeg ved ikke, om the State Auditor of Nebraska har forlangt 11, og jeg er af den Mening, at han vilde have forlangt 12 Assessments, da Loven forlanger det i Nebraska. Men Spørgsmaalet er det: vil 11 Assessments hjælpe D. B. S. til at faa nye Medlemmer. Det første en Kandidat spørger om er: Hvor mange Assessments har I om Aaret?

Det kan jo være, at det var en Nødvendighed i 1916 at opkræve 11 Assessments, og maaske vi faar 12 i 1917. Jeg ved ikke om det er Meningen at faa flere Penge i Garantifondet eller ikke. Paa sidste Konvention i St. Paul blev det rapporteret, at D. B. S. var i bedste Velgaaende med Hensyn til vore Pengeaffærer. Men, Broder Over-Præsident, jeg er enig med Dig i, at vi skulde have et Banner Aar i 1917 med Hensyn til at faa nye Medlemmer. Da kommer Spørgsmaalet: hvormange Assessments har I, og Loge „Dues" og Ekstra Skat. Men alting bliver jo dyrere, og Livs-assurancen gaar vel ogsaa op. Men giv os ikke flere end som er nødvendigt, det vil sige Udgifter. Brødre, jeg haaber at høre fra mange af Eder igjennem vort Blad.

Saa til Slutning ønsker jeg Eder et glædeligt Nytaar.

ANDERS CHRISTENSEN,
Loge Nr. 60, Nebraska City, Nev.

Fra Red River Dalen.

Jeg ønsker gennem vort Samfundsblad at lade Eder vide lidt om Red River Dalen her i Minnesota. Her er en meget god Plads for en Mand, som vil tage fat paa „stock raising." Landet er billigt. Sidste Sommer fik vi ikke nogen Hvede, men dem, som havde Kreaturer, klarede sig godt. Skulde ønske at høre fra nogle af Eder. Vi er ikke mange Danske her, men her gives Plads for mange flere. Skriv, Brødre, til mig, jeg vil besvare eders Spørgsmaal saa godt jeg kan, eller tag en Tur her op til Sommer; kom til Rothsay og ud til mig, jeg skal gøre det bedste for Eder, som en Broder kan.

Med broderlig Hilsen,
A. HENDRICKSEN,
B. 105, Rothsay, Minn.

SEKRETÆR ADRESSER.

81—Christ Poulsen, Forest Ave., Ansonia, Conn.
121—N. F. Petersen, Tyler, Minn.
182—Jørgen Petersen, 516 McAllister Ave., Waukegan, Ill.
215—C. K. P. Ronberg, Battle Creek, Iowa.
284—A. C. Knudsen, Storden, Minn.
4—Hans Sørensen, 608 — 8 Street, Racine, Wis.
212—C. Sandahl, 323 Randall St., Waterloo, Iowa.
273—Peter Jørgensen, P. O. Box 341, Dillon, Mont.
172—A. S. Culver, 1727 N. 22 St., Philadelphia, Pa.
190—A. Knuckow, 229 Glen Ave., Scotia, N. Y.

Regnskab for Januar

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1. Januar 1917.....	\$15,615.63	
Indbetalt i Assessment	20,883.28	
Renter fra Con. og Com. Nat. Bank, Chicago....	60.05	
Jan. 3. Meta Skovboe, Tjæreborg, Danmark, Assurance.....	\$ 500.00	
Jan. 3. Frederick Kochendorf (Guardian), Hudson, N. J., Assu....	500.00	
Jan. 3. Jensine S. Nielsen, Co. Bluffs, Iowa, Assurance.....	1,000.00	
Jan. 5. Martin C. Sørensen (Guardian), Omaha, Neb., Assurance..	1,000.00	
Jan. 6. Marie Kristine Warming Minneapolis, Minn., Assurance...	1,000.00	
Jan. 8. Marie Dorthea Schultz, Michigan City, Ind., Assurance....	900.00	
Jan. 9. Mary Nelson, Fords, N. Y., Assurance	500.00	
Jan. 9. Ingeline Rosenvinge, Perth Amboy, N. J., Assurance.....	500.00	
Jan. 11. Jørgen Larsen, Racine, Wis., Assurance.....	500.00	
Jan. 13. Dagmar Jacobsen, Co. Bluffs, Iowa, Assurance.....	1,000.00	
Jan. 16. Louise Jonny, Perth Amboy, N. J., Assurance.....	1,000.00	
Jan. 16. Albertine Lorentzen, Oakland, Cal., Assurance.....	250.00	
Jan. 17. Hans R. Hansen, Negaunee, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 59, H. Nr. 769 af Negaunee Loge Nr. 6.....	100.00	
Jan. 22. Jensine Thomsen, Rawlins, Wyo., Assurance.....	1,000.00	
Jan. 22. Jens Petersen, Pjested pr. Fredericia, Danmark, Assu....	250.00	
Jan. 26. Kjersten Drougesen, Minneapolis, Minn., Assurance.....	1,000.00	
Jan. 27. Julia J. M. Hilligsøe, Hubbard, Neb., Assurance.....	1,000.00	
Jan. 29. Louis Lind, Phillipsbury, N. Y., Assurance.....	250.00	
Jan. 29. Julia Lind, Franklin, Neb., Assurance.....	250.00	
Jan. 31. Jette C. Petersen, Oakland, Cal., Assurance.....	1,000.00	
Jan. 31. Martine Jensen, Council Bluffs, Iowa, Assurance.....	500.00	
Balance	22,558.96	
	<u>\$36,558.96</u>	<u>36,558.96</u>

Kassebeholdning den 1. Februar 1917.....\$22,558.96

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1. Januar 1917.....	\$25,436.59	
Indbetalt i Januar Maaned	116.85	
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	5.26	
Jan. 1. W. Farnam Smith Co., Leje af Kontor og Vault, Jan. Md....	\$ 40.00	
Jan. 3. Western Union Trykning og Mailing af Bladet No. 12, \$224.40; Adresseforandring, \$11.85	236.25	
Jan. 5. Chr. R. Møllerup, Ansonia Loge Nr. 81, Begravelseshjælp	50.00	
Jan. 5. Chas. Johnsen, Kennard Loge Nr. 159, Begravelseshjælp...	50.00	
Jan. 9. T. P. Nielsen, Porto og Expres i Oct. Kvartal.....	7.76	
Jan. 15. Chr. C. Møller, Duluth Loge Nr. 65, Begravelseshjælp....	50.00	
Jan. 15. Den Danske Pioneer, Sept. 27, 1500 Dr. Certificat, \$21; Okt. 18, 500 Ex. Kom. Blanks, \$8.50; Nov. 10, 3000 Reg- ningen G. F., \$12; 3000 Regninger As. F., \$12; Dec. 21, 1000 Letters, \$5.50; 1000 Oversigter, \$6; Dec. 30, 1000 Regninger, \$4	69.00	
Jan. 17. Hans R. Hansen, Negaunee Loge Nr. 6, Begravelseshjælp..	50.00	
Jan. 20. Chas. E. Fanning, P. M. Omaha, Neb., Forskud for Mail- ing af Medlemsbladet	50.00	
Jan. 20. Peter Poulsen, Omaha Loge Nr. 19, Begravelseshjælp.....	50.00	
Jan. 20. H. P. C. Christensen, Chicago, Loge Nr. 18, Begravelseshj.	50.00	
Jan. 20. Chr. L. Jacobsen, Hubbard Loge Nr. 169, Begravelseshjælp	50.00	
Jan. 20. Peter Todsen, Grand Island Loge Nr. 211, Begravelseshjælp	50.00	
Jan. 20. Claus T. Jessen, Grand Island Loge Nr. 211, Begravelseshj	50.00	
Jan. 26. Axel Andersen, Omaha, 5000 Envelopes.....	14.75	
Jan. 31. Chr. Andersen, Oakland Loge Nr. 39, Begravelseshjælp..	50.00	
Jan. 31. H. Nordheim, Bogholder, Løn i Januar Maaned.....	90.00	
Jan. 31. Axel Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Januar Md..	50.00	
Jan. 31. Ragna Holst, Typewriter, Løn i Januar Maaned.....	45.00	
Jan. 31. J. Michaelsen, Porto, Exp., Teleph. m. m. i Januar Md....	59.69	
Jan. 31. Vald. Andersen, Alden Loge Nr. 73, Extrahjælp, mistet et Ben	100.00	
Balance	24,296.25	
	<u>\$25,558.70</u>	<u>25,558.70</u>

Kassebeholdning den 1. Februar 1917.....\$24,296.25

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1. Januar 1917.....	\$2,433.75	
Januar Renter for Kuponer:—		
Lloyd, Iowa	150.00	
Pocahontas, Iowa	412.50	
Walker, Iowa	275.00	
Merrill, Iowa	62.50	
Akron, Iowa	125.00	
Hudson, Iowa	125.00	
Sprague, Washington	137.50	
Raymond, Washington	300.00	
Mez Perce Co., Idaho	300.00	
Scotts Bluff, Nebraska	240.00	
Omaha, Nebraska	480.00	
Morristown, South Dakota	100.00	
Beacon, Iowa	100.00	
West New York, N. J.	90.00	
Richmond, California	250.00	
Kassebeholdning den 1. Februar 1917.....	\$5,581.25	

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1. Februar 1917	\$ 5,581.25	
Bonds i Safety Vault, Omaha, Neb.	403,100.00	
	<u>\$408,681.25</u>	

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1. Januar 1917.....	\$13,896.48	
Kassebeholdning den 1. Februar 1917	\$13,896.48	

UDESTAAENDE CHECKS.

Frederik Kochendorfer (Guardian), \$500; Loge Nr. 81, \$50.....	\$ 550.00
Marie Dorthea Schultz, \$900; T. P. Nielsen, \$7.76.....	907.76
Mary Nelson, \$500; Jørgen Larsen, \$500	1,000.00
Dagmar Jacobsen, \$1,000; Loge Nr. 65, \$50.....	1,050.00
Den Danske Pioneer, \$69; Louise Jonny, \$1,000.....	1,069.00
Albertine Lorentzen, \$250; Loge Nr. 6, \$50.....	300.00

Hans R. Hansen, \$100; Chas. E. Fanning, \$50.....	150.00
Loge Nr. 19, \$50; Loge Nr. 18, \$500; Loge Nr. 169, \$50.....	150.00
Loge Nr. 211, \$50; Loge Nr. 211, \$50; Jensine Thomsen, \$1,000.....	1,100.00
Jens Petersen, \$250; Harald Nordheim, \$90.....	340.00
Axel Andersen, \$50; Ragna Holst, \$45	95.00
Axel Andersen, \$14.75; Kerstine Drougesen, \$1,000.....	1,014.75
Julia J. M. Hilligsøe, \$1,000; Louis og Julia Lind, \$500.....	1,500.00
Jette C. Petersen, \$1,000; Loge Nr. 39, \$50 Nr. 73, \$100.....	1,150.00
J. Michaelsen, \$59.69; Martine Jensen, \$500	559.69
	<u>\$10,936.20</u>

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$403,100.00
Kassebeholdning i Assurancefondet	22,558.96
Kassebeholdning i Garantifondet	5,581.25
Kassebeholdning i Generalfondet	24,296.25
Kassebeholdning i Hjælpefondet	13,896.48
Checks udestaaende den 1. Februar 1917	10,936.14
	<u>\$480,369.14</u>

SAMFUNDETS SAMLEDE VÆRDIER DEPONERET SOM FØLGENDE

First Nat. Bank, Safety Vault Omaha, Neb.	\$403,100.00
Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.	47,035.15
Bank of Benson, Benson, Neb., Certificat	6,196.00
First Nat. Bank, Omaha, Neb., Certificat	8,694.78
Omaha Nat. Bank, Omaha, Neb., Certificat	7,229.61
Com. Nat. Bank, Council Bluffs, Iowa, Certificat.....	6,000.00
Checks beroende hos Over-Kasserer	2,113.60
	<u>\$480,369.14</u>

Chicago, Ill., den 7. Februar 1917.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Mr. J. Michaelsen, Danish Brotherhood of America.

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago, at the close of business, January 31, 1917, was Forty-Seven Thousand Thirty-five and 15-100 (47,035.15).

GEO HOLMES, Auditor.

Fra Superior, Wis.

I over et Aar er Det Danske Brodersamfunds Blad udkommet til alle Brødrene i de forskellige Loger, og i hvert Blad læser vi smaa Nyheder fra de forskellige danske Loger og Settlementer Landet rundt, men ingen af Superior Danskerne har endnu tænkt paa at fortælle Bladets Læsere lidt om Superior og Landet deromkring.

Jeg skall nu efter Evne fortælle Læsere lidt om Forholdene her, samt hvordan Farmlandet omkring Byen er, hvad der kan avles, samt hvor dyrt og paa hvad Betingelse Landet kan købes. Landet er Lerjord med fra 1 til 5 Tommer sort Muljord paa Toppen. Landet er temmelig haardt at bearbejde første Gang, men er Landet pløjet et Par Gange og arbejdet godt op, er det rigt og frugtbart; der kan avles al Slags Vaarsæd med godt Resultat, saa som Hvede, Byg, Havre, samt alle Slags Rodfrugter. Det er særlig godt for alle Sorter af Hø; der er avlet saa meget som 4 Tommer per Acre i første Afgrøde.

Alt kan nemt sælges i Superior til højeste Pris. Priserne paa uopdyrket Land fra 6 til 13 Mil fra Byen er saa høj som \$30 til \$50 pr. Acre; længere fra Byen er det billigere, fra \$6 til \$20 pr. Acre; opdyrket Land selvfølgelig meget dyrere. Settlerne, som købte vildt Land cirka 8 a 10 Mil fra Superior for otte Aar siden for \$15 pr. Acre, har nu solgt det samme Stykke Land (efter at have rensset det for Buske og Trær) for over 100 Dollars pr. Acre.

Landet kan købes paa lette Betingelser, lille Udbetaling og lang Henstand med Resten, mod at betale 6 Procent Renter af Resten af Pengene.

Superior er en udmærket god By for Arbejdsfolk; om Sommeren er der altid en stor Efterspørgsel efter Arbejdere til udvendigt Arbejde, saasom Bygning og Dokarbejde, og altid til en god Dagløn. Vinteren er som Regel kold, men rigelig med Arbejde. Her er et halvt Dussin store Jernbaneanstalter, som beskæftiger mange Mennesker Aaret rundt, og to nye Værksteder skal bygges til Sommer. Her er 5 store Grain Elevators, deriblandt den største i U. S., Kul og Ertsdokter og Flour Mills i Massevis; en Stolefabrik, som beskæftiger ca. 500 Arbejdere. Superior har et meget stort Skibsgygeri; der er for Tiden to nye Skibe under Arbejde, Værksteder beskæftiger 600 Mand Aaret rundt.

Vi har dansk Broder og Søstersamfund samt en Sygeforening, hvor hver Medlem betaler 25 Cent om Maaned og faar i Sygehjælp 4 Dollars om Ugen.

Er der Danskere andet Steds i Landet, som spekulerer paa at skifte Plads og ikke kan blive enig med dem selv om, hvor de skal rejse hen, er de velkomne til Superior.

NIELS MAURIDSEN,
Superior, Wis.

Uheldig Reklame.

Efter at Bladet har taget stort Hensyn til og udvidet saa stor Høflighed imod Broder L. Fred Muller og hans Artikel, tør jeg bede om at faa vedlagte Kommentar indrykket.

Det er at beklage, at Brødre af vort Samfund kan ubegrundet og i misledende Form udslyngte Beskyldning af Udyder imod dem, som vi selv efter eget Skøn og Valg har fundet de bedste til at varetage vore Tarv og Interesser, især naar disse med vort Samfunds Bedste stadig for Øje har arbejdet ihærdigt for at forbedre vor Fremtids usikre Garanti.

Det er uklogt at henstille: „Om det ikke betaler sig at have Assurance, saa lad os forandre det,” og derefter karakterisere som meningsløs en kynisk Opfattelse af Nødvendighed i saadan Retning, naar siden en Paastand af absolut Unødvendighed fremkommer uden vedlagte Beviser.

Det er latterligt at sige at vort Brodersamfund er daarligt bestyret, naar det siden fortælles, at „vi kan have en Begravelseshjælp paa \$1,000, og vi behøver ingen Million i vort Garantifund”; for at opfylde en saadan Forpligtelse behøver vi i Løbet af 50 Aar kun ca. \$20,000,000, og de kommer jo ganske af sig selv blot vi elsker vort gamle Fødeland.

Det er misledende og kanibalsk at søge at faa nye Medlemmer ved at love dem al mulig Hjælp og Bistand naar vi ikke samtidig bereder os paa at opfylde disse Løfter. Et certificat er ikke en Assurance eller et Dødsbidrag udbetalt.

Det er uforskammet at forvrænge og misbruge Tal som ved ærlig Brug kun taler Sandhed.

PETER M. HOVMILLER,
Ikke Delegat fra Loge Nr. 50,
Port Chester, N. Y.

RESOLUTION.

Chicago, Ill., 21. Febr. 1917.

Det bekendtgøres herved at Broder Rasmus P. Nielsen afgik ved Døden den 15. Febr. 1917, og Loge Nr. 17 beklager Tabet af en af sine Medlemmer.

Paa Loge Nr. 17's Vegne.

THEO. J. JENSEN, Sekretær.

TOVE.

(Sluttet)

Dronningen stod alene i Fruerstuen, støttende sin Pande mod Vinduesruden. Hendes Sind var i underlig Uro. For to Timer siden havde de bragt Tovellille til Badstuen, men det var endnu ikke kommet Bud derfra. Levede hun endnu, eller var hun allerede blevet et Offer for den onde Sot? Fru Helvig grundede over, om det var Had, hun følte mod denne Kvinde, eller kun et Mishag, der skyldtes krænketheden Forfængelighed. Vilde hendes Hjærte slaa friere og lettere, dersom der kom Bud om, at Tovellille var død? Hun troede det knapt. Mellem hende og Kongen vilde der dog aldrig voxte Elskov frem. Men Misundelse følte hun — en bitter, nagende Misundelse, fordi den anden havde været lykkelig i sin Kjærlighed, medens hun, Dronningen, maatte skjule sine lønlige Længsler under den stive Pragt, og ingen turde vide, at hun havde et Hjærte, der bankede stærkt og ømt for en anden. Tanken pinte hende, saa hun næsten følte det som en legemlig Smerte. Maaske hun alligevel vilde blive glad, dersom der kom Bud om, at Tove var død.

Hun stirrede ud over Slottets Ringmur. I Hjørnetaarnet stod Kuren paa Vagt. Langt borte kunde hun se Fjorden, der laa blank og stille.

Saa lød der pludselig et Skrig fra den Del af Bygningen, hvor Slotsfogden boede. Et langtrukket, klagende Skrig. Og det efterfulgtes af et andet og et tredje og derpaa en uop-hørlig Række af jammerfulde Nødraab, der først steg i Heftighed for lidt efter lidt at dø hen i dæmpede, kvalte Lyde.

Dronningen var faret heftig sammen og stod bleg og lyttende. Udenfor, i Byens bredeste Stræde, der førte op til Slottet, lød der Støj af klaprende Sko. Det var Stadens Borgere, der strømmede til, opskrammede af Skrigene, de havde hørt.

Dronningen vendte sig om for at tilkalde sine Folk og skaffe sig Efterretning om, hvad der var foregaaet. Men i detsamme aabnedes Døren til Fruerstuen af Kammermesteren, og han blev staaende forpustet og skælvende paa Tærsklen.

„Hvad Ulykkesbud bringer Du?“ spurgte Dronningen hastig. „Hvad er det for Jammerskrig, som nylig høretes herop?“

„Naadigste Dronning,“ svarede Kammermesteren — „jeg har ydmygeligst at melde, at Jomfru Tove er død i Badet!“

„Tove død!“.....Dronningen saa stivt paa den rystende og bukkende Kammermester, og det syntes, som hun maatte tøve noget, før hun kunde fortsætte sit Spørgsmaal:

„Hvordan døde hun? Bukkede hun saa hurtigt under for den one Pest-syge?“

„Nej, naadigste Dronning....vi lod Morten Lægekunstner se til hende, forinden hun blev baaren til Badet. Han mente, at Pestilentsen havde ikke værre Tag i hende, end at hun kunde overleve det, naar vi skyndte os med Lægemedlet. Men saa hedede de for stærkt til. Hun var ene derinde, og kan hælde, det var et Uheld, som vilde, at Døren til Badestuen smækkede i, og Nøglen kunde vi ikke finde....eller om nogen var Skyld deri med Forsæt og ond Vilje, det kan jeg ikke sige. Da vi kom til, havde Dampen og Røgen kvalt hende!“

Dronningen stod og saa ned for sig; hun var bleven meget bleg, og hendes Haand rystede.

„Det vil Kongen kræve baade Jer og mig til Regnskab for!“ sagde hun omsider.

„Saa Gud hjælpe os alle, naadigste Dronningen,“ sagde den gamle Kammermester og slog Kors for sig. „Onde Tidender spørges hastig. Hører I, hvad de raaber dernede?“

Udenfor Slotsmuren havde Borgerne samlet sig. Der lød en dump Larm som af mange Stemmer, og mellem dem hørtes et højt, skringrende Raab, der blev gjentaget stærkere og stærkere:

„Ve hende, Dronning Helvig! Hun har voldet Tovellilles Død!“

* * *

III.

Det er tidligt Foraar. Bønderne fra Gurre By pløjer deres Marker, og

udenfor Hytterne løber de barbenede Smaapurke omkring mellem Geder og Grise, medens Konen staar ved den blussende Arne og rører om i Gryden for at have Grøden færdig til Nadvertid, naar Mand og Karle kommer hjem. Og Skorstensrøgen snor sig op mod den blaa Luft.

Rundt om Engene ligger en Krans af Skove, og Gurre Søj blinker som et vaagent, smilende Øje, hvori hvide, fjerlette Sommerskyer spejler sig.

Den onde Tid er glemt. Pesten er borte for den Gang, og ingen gjør sig Bekymringer over, at den troligvis kommer igjen ad Aare.

DANISH—FIVE

Ved Aften tid, da Folkene er komne hjem fra Marken og Grødfadet er tømt, og Smaapurkene ligge mætte og trygge i deres Seng, kommer et underligt Tog frem ad Hovedvejen, der fører sydfra op til Gurre....

Først rider en Tylvt Rytter med blanke Spyd, der blinke i Maanelysset. Derpaa følger otte Hofsvende til Fods, i Silkekofte og med Sølvspor. De bære en Kiste mellem sig, dækket af et Skarlagens Klæde, og i Klædet er indsyet som adeligt Vaaben en hvid, kronet Løve, holdende en Hellebard i sine Kløer.

Tæt bag ved Kisten rider en høj, fornem Skikkelse i Ridder Rustning. Han har højet Hovedet ned mod Brystet, og om Munden ligger et smerteligt Drag, som om Sorgen havde skaaret en Fure, der aldrig mere kunde slettes ud. Tøjlerne hviler slapt i hans Haand, men Hesten gaar Fod for Fod bag ved Kisten, saa nær, at dens Mule stundom rører ved Ligklædet, og saa taalsomt, som om den ofte før havde gaaet den samme Vej paa samme Maade. Efter den fornemme Rytter — men i ærbødig Afstand — følger endnu en Tylvt Hestfolk med Spyd og Lanser.

Toget standser udenfor Gurre Slot. Herolden blæser i sit Horn et Signal, der melder: „Kongen!“ Kuren svarer fra Porttaarnet. Vindebreen hidses ned, og Skaren rider ind i Borggaarden.

Hofsvendene bærer Kisten op i Kongens Sengekammer og stiller den udenfor hans Leje. Saa trækker de sig tause og bukkende tilbage, men hemmelig skotter de til hinanden med ærgerlige Miner. De er kjede af den nøjsommelige Ligfærd, som aldrig vil faa Ende.

Men Kongen sætter sig paa Sengefjælen for an Kisten, der indeholder hans døde Elskede. Og de skarpe, kloge Øjne faar en fugtig Glans, idet han hvisker hen for sig:

„Tove — Tove — min lille Due!“

* * *

Der gaar Rygte om, at Toves Lig skjuler en hemmelig Trolddomskraft, som er Skyld i, at Kongen ikke kan slippe det, men maa føre det med sig, hvor han rejser hen. Desaaarsag har to af Kongens Hofmænd lagt Raad op med hinanden, og en Dag, medens deres kongelige Herre modtager et fremmed Sendebud fra Kejserens Hof, lister de sig op i Kongens Sengekammer, hvor Kisten staar. De bryder forsigtig Laaget op, og under Ligets venstre Bryst finder de en Ring, der ser ud, som om den kunde være snoet af tvende Haarlokker — den ene ganske lys og blød, den anden strid og rødlig brun. Den ene af Hofmændene skjuler Ringen hos sig, og de sømmer derpaa omhyggelig Kisten til og dækker den med det vaabenprydede Skarlagens Klæde.

Men da Kongen om Aftenen kommer op i sit Sengekammer og ser Tovellilles Kiste, stryger han Haanden over Panden og stirrer forundret frem for sig. Han kalder sine Kammervende til sig og befaler dem at drage Omsorg for, at Liget bisættes med standsmæssig Højtidelighed i Slottets Kapel. Men fra samme Øjeblik kaster Kongen sin synderlige Gunst og Kjærlighed paa den af Hofmændene, som bærer den fundne Ring hos sig, og han kan ingen Tid paa Dagen undvære hans Selskab.

Saa hænder det Aar og Dag efter, at Kong Valdemar og hans Mænd kom ridende gennem Kjøng Sogn, der kun ligger to Mile fra Vordingborg. Deres Vej fører forbi et stort Morads, og da de kommer dertil, kaster Hofmanden ubemærket Tovellilles Ring ud i Ufåret, thi han er forlængst bleven kjed af den idelige Opvartning, hans kongelige Herre kræver af ham.

Men saa saare det er sket, byder

Kongen sit Følge at holde stille. Han peger ud over Moradset, og hans Øjne lyser, idet han siger til sine Ledsa-gere:

„Ser I, hvilken Skjønhed! Aldrig har jeg set en herligere Plet....Her vil jeg bygge mig et Jagthus, og jeg vil kalde det Lille-Gurre!“

Der er gaaet mange Aar. Men Bondemanden, som lunter med sit gamle Hors ind til Kjødstaden, kalder endnu Resterne af den brede, brolagte Vej, der en Gang strakte sig fra Vordingborg til det Helsingørske Gurre, Valdemars Vej. Thi her red Kongen i sludfuld Høst og i lyse Sommernætter, og Skovene gav Gjenlyd af Jagthornenes Klang.

Men da Kongen var død, spredte Munkene Sagnet ud om hans Dødningsjagt, og naar de store Stenugler i Parringstiden foer med Skrig og flagrende Vingslag gennem Skoven, da trak Bonden og hans Viv med Gru Dynen højt op over Hovedet og tænkte, det var Kong Valdemar, der jagede med sine sorte Heste og Hunde hen over de Steder, han havde elsket for Tovellilles Skyld.

En Sømands Eventyr.

Jeg har med Interesse læst i Brodersamfundsbladet „Naar Vinden tuder i højen Rig,“ og da jeg selv i mine unge Dage var Sømand, vil jeg nedskrive mine Erindringer fra en Rejse, som jeg i Januar Maaned 1888 gjorde paa et tysk Fuldskip, der hed „Copernicus“ og sammen med en god Ven, der hed Søren Jensen. Han bor nu i New York og er kommen til at hedde Sam Johnsen. Han mønstrede den Gang som Baadsmand.

Vi gik fra Hamburg samme Dag som gamle Kejser Wilhelm himlede, og først skulde vi til Hull for at lade Kul til Callao, Peru; men vi var næppe kommen ud af Havnen, førend vore Genvordigheder begyndte. Da vi var ud for Helgoland, blæste det op til en stærk Storm og om Natten kom vi ind i en engelsk Fiskerflaade, hvor vi var saa uheldige at løbe en af Fiskerbaadene i Sænk, hvorved to af Fiskerne druknede. Selv led vi ingen Skade, og to Dage senere kom vi til Hull, hvor Skibet blev beslaglagt af de engelske Myndigheder, indtil Rhederiet havde betalt for Fiskekutteren og de to Mand, som var druknede. Efter at vi havde ladet, gik Rejsen videre gennem Kanalen, og da vi passerede Linien eller Æquator, foregik de sædvanlige Ceremonier. De bestaar i at enhver, som ikke før har passeret Linien, bliver døbt og barberet.

En almægtig stor Barberkniv bliver lavet af Træ, 4—6 Fod lang, og Sæben røres sammen af Tjære og Fedt; er der en Hund ombord kan det hændes, at den bliver endnu kraftigere. Fyren, som skal døbes, bliver bunden for Øjnene og anbragt paa Kanten af et stort Kar fyldt med Vand. Neptun oplæser saa Daabsformularen, og naar han har aflagt Edten bliver han sæbet ind. Der bliver jo ikke sparet paa Sæben, og samtidig spørger Neptun Barnet, hvor gammel han er. Naar han aabner Munden for at svare stryger Barberen ham en Pensel fuld af Sæbe i Munden, og derpaa bliver han skrabet — ikke altfor let. Ligeledes faar han tre Piller af samme Stof som Sæben, og saa væltes han baglænds i Vandet. Naar han saa kommer op, er han en fuldbefaren Sømand.

Derfra og til Cap Horn forløb alt vel. For Skibe, der gaar vest paa, er det vel omtrent det farligste Farvand i Verden. Vinden blæser altid fra Vest, og der løber altid en forfærdelig høj Sø. Vi krydsede omkring en Ugestid, og Skibet arbejdede voldsomt i Søen, da pludselig Ladningen forskød sig, og Skibet lagde sig helt om paa Siden. Vi troede det vilde vende Bunden i Vejret hvert Minut. Der var ikke andet at gøre end at kappe Rigningen for at faa Skibet paa ret Køl igen; det var et meget vanskeligt Arbejde. Medens Braadsørerne skulde over Hovedet paa os, huggede vi med Øxer Tallierebene paa den lave Side, hvorefter Masterne knækkede af ved Dækket og faldt overbord med hele Rigningen og hang nu i den læ Rigning og slæbte ved Siden. Nu gjaldt det om at faa det hele kappet væk før Master og Rær fik slaaet Hul i Skibet. Det var værre

end at kappe ved den lave Side, for læ Ræling var under Vand hele Tiden, og efter at Rigningen var kappet, var der jo ikke en Tovende, man kunde holde sig ved, naar Søerne vaskede over Hovedet paa os. Men vi fik det af Vejen uden at nogen skyldede overbord. Skibet rejste sig noget, men en stor Braadsøj, som kom lidt efter, smadrede vore tre Baade og Lukaffet og Kabysen, og alt vort Tøj vaskede overbord.

Der laa nu et af Hamborgs stolteste Skibe et hjælpeløst Vrag uden Baade og Rigning, prissiven til Vind og Søj. Tøj havde vi ikke uden hvad vi havde paa, og det var vaadt lige til Kroppen.

Saaledes drev vi om i tre Dage, da Vejret blev lidet bedre. Vi havde to smaa Reservemaster ombord, og vi gik i Gang at rigge dem op, saa vi kunde sætte fire smaa Staksejl, og nu løb vi for Vind og Søj i fire Dage og fik Falkland i Sigte den 5 Juli, hvor vi blev slæbt ind i Havnen Port Stanley, og hvor vi snart fik anskaffet os noget tørt Tøj og fik det første ordentlige Maaltid Mad i 12 Dage. Alle-rede næste Dag var jeg igang med at sy nye Sejl. Der blev telegraferet til Liverpool efter tre nye Master; en hel Del Tovværk kom fra Buenos Aires, og snart var alle Mand travlt beskæftigede med at rigge „Copernicus“ op igen. For Matroserne var det just ikke det behageligste Arbejde hele Dagen at arbejde med Hænderne fulde af Tjære fra Morgen til Aften, og efter at Masterne kom fra Liverpool at hænge oppe til Vejrs hele Dagen i en stræng Kulde. Men den 5te December var vi atter færdig til at gaa til Sø. Altsaa 5 Maaned efter at vi var slæbt ind til Port Stanley som et Vrag stod vi ud af Havnen med en hel ny Rigning og nye Sejl og Baade, og Kullene forsvarlig stuvede. Ti Dage efter havde vi en forrygende Storm, og Morgenen efter syntes Ud-kigsmanden, at han saa et mørkt Punkt paa Vandet et Stykke i Læ. Baadsmanden blev sendt tilvejs med en Kikkert, og opdagede en Baad. Vi faldt af og holdt ned efter den, og da vi kom Baaden nærmere, kunde Sørensen se, at der var Folk i Baaden. Vi løb saa nær saa vi fik kastet en Line til dem. De var 8 Mand i Baaden, og de blev alle bjerget; de var fra den engelske Bark „Wundermere,“ som var sprunget læk og sunket 4 Dage før. En anden Baad med 10 Mand i blev der aldrig hørt noget fra.

Folkene var en Del forkomne af Sult og Kulde, men efter et Par Dages Ophold ombord var de igen lige saa opblæste og fulde af „hot air,“ som kun en Engelskmand kan være. Fra nu af forløb Rejsen godt.

RESOLUTION.

Milwaukee, Wis., 28. Jan., 1917.

I Anledning af at Broder C. M. Andersen afgik ved Døden den 10 Jan. 1917 er det ved Mødet den 24. Januar vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgefior for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad.

Paa Loge Nr. 36's Vegne.

NIELS J. NIELSEN, President.
AAGE SØRENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Jackson, Minn., 15. Febr., 1917.

I Anledning af at vore fælles Broder R. Jørgensen afgik ved Døden den 20 Januar, hvor han i Hjemmet var elsket, men nu daglig bliver savnet af en dybt sorgende Hustru og Børn, har Logen besluttet at fremlægge deres Sorg ved at beklæde Logens Charter med Sørgefior for et Tidsrum af 30 Dage og at bekendtgøre bemeldte Dødsfald i vort Brodersamfunds Medlemsblad, og en Kopi af samme bliver tilsendt Afdødes nærmeste Familie, tillige at indføre denne Resolution i Logens Protokol.

Paa Logens Vegne.

PETER JAKOBSEN, President.
C. P. NESSEN, Kasserer.
C. LUDVIGSEN, Sekretær.

Engelskændene blev landsat i Valparaiso, og vi fortsatte vort Kurs til Caleo. Efter at vor Ladning var udloppet, gik vi til Iquique, Chili, og tog Salpeter ind for Hamborg. Paa Hjemrejsen havde vi ogsaa et lille Uheld. I den engelske Kanal blev vi paasejlet af en Damper, som knækkede vort Bøvspryd og Klyverbom. Vi løb op under Helgoland, hvor vi fik Slæbe-Damper, og Dagen efter fortøjede vi i Hamborgs ny Frihavn. Om Aftenen landede Søren og jeg i Sømandenes Paradis: St. Pauli. Det havde været en lang Rejse, saa vi havde en god Afregning; men to Uger efter var der gaaet Svind i Kassebeholdningen; den saa omtrent ud som Kassebeholdningen i Loge Nr. 181; den var gaaet ned til Zero.

Saa Søren og jeg var færdige til at gaa til Søns igen. Vi mønstrede med en engelsk Firemaster „Sokoto,” Kaptejn Cros. Rejsen galdt Melbourne, Yokohama og San Francisco, men jeg skulde meget ønske om min Ven Søren vilde fortælle om den Rejse.

Med broderlig Hilsen til alle,
HANS P. LARSEN,
Delegat 181.

En Stranding paa Sydhavsøerne.

Fortalt af J. F. Schmidt.

I 1894 var jeg paa Rejse som Sømand, fra Newcastle, Australien, til Honolulu, om Bord i en San Francisco Barkentine ved Navn „Hilo.” Vi var lastet med Kul.

Honolulu er den største Havn paa Hawaiian Islands, som Amerikanerne kalder dem, siden de nappede dem, eller med et finere Ord, annekterede for ca. en Snes Aar siden. De ligger 2,000 Mil Syd Vest for San Francisco; det er dejlige Øer, og de Indfødte, Kanakkerne, er intelligente og rare Folk, især Pigerne.

Naa, det var Sejlsiden; vi var kommen Vejen godt over, og var kun 100 Sømil fra vort Bestemmelsessted; det var Aften, og vi skulde til Luvart Østen om den største Ø af Gruppen, Hawaii hedder den. Der er et ildsprudende Bjerg paa den, det er 10,000 Fod højt, og Toppen er som oftest bedækket med Sne.

Kl. 9 om Aftenen med klar Luft saa vi Land, og stod saa ud til Søns. Det var Kaptajnens Hensigt, at gøre saa langt et Slag, saa vi ved næste Vending, kunde sejle klar af Øens Nordpynt. Imidlertid trak det op til Uvej, tætte Skyer samlede sig, man kunde se Lynglimt i Horisonten og høre Tordenens Bulder; vi tog derfor de lettere Sejl ind. Henad Kl. 1 sprang Vinden østlig. „Saa nu fik vi god Vind,” sagde Skipperen, hvorefter han gik ned, og lagde den Kurs ud, som han mente vilde bringe os klar af Øen, og over mod Honolulu.

Snart havde vi de sorte Skyer over os, og det blev et regulert tropisk Uvej, med Lyn og Torden og Regn, saa det kunde klodse noget, og mørk var det, saa man ikke kunde se en Haand for sig. „Naa, det gaar jo udmærket; i Morgen kan vi være i Havn,” sagde den Gamle. Jo pyt, det skulde snart vise sig, at det blev en anden Havn, end den han tænkte paa.

Kl. 4 blev den Vagt puttet ud, som jeg var i; — „Hvordan er Vejret?” — „Olietøj og Søstøvler” — vi stod lige og trak i det, saa brølede Udkigsmændene, en stor Svensker oppe fra Bakken: „Brænding ret forude.” Men han havde knapt faaet det sagt, før Skuden ramlede op paa en undersøisk Klippe med en saadan Kraft, at vi faldt forover imellem hverandre.

Og der blev den staaende, heldigvis. Thi var den glæden af, vilde den have sunket i dybt Vand, og vi var gaaet til Bunds med den, ligesom da „Norge” strandede paa „Rockall,” hvor Skipperen lod Skruden slaa back; det vilde vist vores ogsaa have gjort, dersom han havde haft Maskine om Bord.

Naa, vi ud paa Dækket i en Fart, hvor der blev bandet en hel Del, fik Sejlene firs ned, og givet op, men gaa til Vejrs og gøre dem fast, det havde vi dog ingen Lyst til, saadan som Skibet huggede i det. Brændingen brølede og skummede omkring os, og det knagede i Skibets Bund for hver Gang en Bølge løftede det op,

og lod det falde ned paa den skarpe Klippe igen; der var 5 Fod Vand i Lasten, og Hullet i Bunden blev stadig større, snart kunde vi høre Kulene rende ud gennem Aabningen, og vi saa Stumper af Skibets Køl og Planker, komme op langs Siden; stadig buldrede Tordenen, Lynene glimtede og Regnen faldt i Strømme. Jo, det var en mindre hyggelig Situation, men der var dog ingen, som beklagede sig. Nogle vilde have Baaden i Vandet strax, men det blev vi dog snart enige om ikke var værdt at forsøge; i den Søj og Bælgmørke vilde man ikke kunde holde den fra at rende fuld eller slaas i Stykker mod Skibssiden.

„Nej, lad os gøre den klar, og proviantere den, og saa forsøge, naar det bliver Dag, Kl. 6.” Det blev saa besluttet, og Kaptajnens unge Kone, som ikke havde tabt Hovedet, hjalp troligt med at bringe de bedste Sager ud af Kahytantstyret; hver Mand tog sig bedste Tøj og andre Skatte hvad en Sømand nu kan have, saasom Fotografier af gamle og nye Kærester, etc., i en lille Bylt, stor Plads maatte de ikke tage, da der skulde 15 Personer i Baaden.

For at se hvordan Landet egentlig laa, gik jeg op paa Bakken; Lynene viste mig, at det laa temmelig daarligt for os, dersom Skibet gik i Stykker, før vi kom i Baaden; det vilde vist være forgæves, at prøve paa at svømme ind, der var ingen Landing eller Strand, kun høje sorte Lavaklipper saa langt man kunde se, og selv om man kom derind, kunde man ikke komme op paa dem. Højt oppe paa Øen, kunde jeg se en Lysning mod Himlen, det var fra Vulkanens glødende Krater.

Da vi saa havde alting klart og bare ventede paa Daggrø, fyrede Kokken op i Kabyssen, og vi fik os noget varm Kaffe, med nogle forsvarlige Skiver Smørrebrød til. Vi vidste jo ikke, naar vi skulde faa noget varmt igen.

Endelig blev det saa lyst, at vi kunde se Omgivelserne, og Farvandet som vi skulde passere, for at komme ud til Søns med Baaden. Det saa galt nok ud, Søen brød baade her og der, men der var dog ogsaa ligesom en Kanal med dybt Vand, som vi i Blinde maa være sejlet ind af med Skibet; dette var nu sunket saa dybt, at vi kunde sætte Baaden ud fra Halvdækket. To Mand blev beordret i den, vi andre hev væk i Taljerne, saa over Siden med den; „fir væk,” Skipperens Kone med Skibskatten ned først, vi andre springer efter kvik, — „stød fra, ro væk,” kommanderer Styrmanden, som var ved Styreaaren, og to Par Aarer, roet af raske Hænder, faar Baaden til at skyde Fart over de toppede Bølger ud til Søns og klar af de farlige Omgivelser.

„Aa, jeg glemte Klaus,” udbrød Tømmermanden grædefærdig. Klaus var en Skovskade, som han havde købt paa Markedet i Sidney. Sømand køber undertiden sære Ting for deres Penge; men han var nu kommen til at holde af den, og det var ogsaa et klogt Dyr.

Vi fjernede os nu hurtigt fra Vraget; jeg for min Part, og jeg ved de andre ogsaa, tog et vemodig Farvel fra det gode Skib, og det gode Hjem som det havde været for os de 9 Maaneder vi var sejlet med det. Desværre er det kun sjældent en Sømand træffer et godt Hjem paa et Skib, og jeg tænkte det var Synd, baade for Kaptejnen og Skuden, at det skulde ende saadan.

Skipperen var en Mand paa henvend 60, og mere rolig og gjodhjertet Mand har jeg aldrig sejlet med, men som det saa ofte gaar de faa gode Mennesker der findes; Manden havde været i Uheld i flere Aar. Dette var det andet Skib han forliste; og hvad der forøgede hans Bekymringer endnu mere, var Konen. Han havde været ubesindig nok til at tage hende, skønt hun kun var 24 Aar, og havde nok været løs paa Traaden, før han fik hende; hun var nok et hjertensgodt Menneske, og kunde aldrig finde paa at gøre nogen Fortrød, hun var smuk og velskabt, havde en yndig Stemme, og et vindende Væsen, og et Par dejlige Øjne; men hun havde en Svaghed — enhver af os har jo desværre sin — hendes var nu Whisky, og hun vilde begaa alle mulige Ubesindigheder, for at faa sin Lyst tilfredsstillet paa det Omraade; det var jeg selv Vidne til

en Gang, vi var sammen i Sidney; Skipperen nød aldrig stærke Drikke. Hun forlod ham senere, og gik fuldstændig til Rotterne i San Francisco; han blev sindssvag og døde kort efter, — den Mand havde fortjent en bedre Skæbne.

Imidlertid da vi kom længere til Søns, kunde vi se Øens Nordpynt, som vi altsaa havde forfejlet ved nogle faa Mil; vi styrede saa Syd efter, for om muligt at finde et Landingssted, hvor der boede Folk. Henad Middag fik vi Øje paa en Kirke i Land, og nogle hvide Huse; vi saa paa Kortet, at det maatte være en lille Plads, som hedder Ponalua, hvor Passagererdamperne fra Honolulu gaar ind med Turisterne som derfra tager op for at se Vulkanen.

Vi styrede derefter, og snart saa vi en Kanal med fire Kanakker og en hvid Mand komme ud imod os. — Hvem vi var, og hvor vi kom fra? — Vi fortalte ham det; — om vi saa vilde følge i hans Kølvand, saa skulde han lodse os ind til Landingsbroen; det gjorde vi saa, og snart stod vi paa det tørre, hver med sin Bylt under Armen. Katten var der straks en Kanakker Kone som tog sig af; hun sagde det var en Lykkekat. Den hvide Mand viste sig at være Ejer af Turisthotellet, og han bad os følge med, derop. „Jo Tak,” men vi havde ingen Penge. Naa, den fik han nok klarer med den amerikanske Konsul i Honolulu, mente han. Vi gik saa med ham paa Hotellet, hvor vi snart fik et udmærket Maaltid. En tysk Videnskabsmand, som laa der, og som jeg kom i Passiar med, mente straks han vilde give en Omgang Øl, til de strandede Søfolk. Den kom ham ikke saa billig, da hver Flaske kostede 2 Kroner.

(Sluttes)

Fyrtaarnet paa Bell-Isle.

Imidlertid alle de ensomme Steder paa Jorden, hvor Pligt og Uforfærdeth faar enkelte Mænd til at holde ud paa deres Post under næsten utaalelige Omstændigheder, er Klippeøen Bell-Isle maaske det ensomste. Der findes den nordligst liggende Fyrstation i den ny Verden. Øen ligger paa den nordligste Side af den store St. Lawrencebugt, hvor næsten aldrig ses et Handelsfartøj under Sejl, og kun enkelte af de Dampere, der tager Kursen fra Europa til Quebec, gaar forbi i lang Afstand. Selv Fiskerne fra Newfoundlandbankerne, der dog trænger længst ind i den saakaldte Labradordrifts iskolde Taager, gaar langt, langt sydligere, og kun Robbefangernes Seilfartøjer kommer undertiden Øen nær ved Foraarsstide. Alligevel brænder her to mægtige Fyr under hele Skibsfart-Tiden, det vil sige fra 1. April til 20. December, og de tvende Mænd, hvem Fyrenes Pasning paaligger, og som er Øens eneste Indbyggere, maa ogsaa holde ud der i Vintermaanederne for at tilse den meget sjældent brugte Redningsstation for skibbrudne, der er oprettet der paa Øen. Ikke et Træ vokser paa hele Øen, kun paa ganske enkelte Steder trives nogle faa Buske og en sparsom Græsvegetation paa det tynde Jordlag, der i Løbet af mange Hundredeaar har lejet sig paa den nøgne Klippe. Kun en Gang om Aaret, i Oktober Maaned, kommer der et Dampskib fra Quebec, der bringer store Forraad af Kød, Grøntsager, henkogte Sager, Mel, Olje, Kul o. s. v. til de indespærrede paa Øen, ogsaa de sidste Breve fra Slægt og Venner i Canada. Alting bliver lagt paa Strandbredden, og Skibet tiltræder ilsomt Hjemvejen igen, gennem de allerede vanskelige Farvande, og nu er det Fyrpassernes Opgave at bringe de Hundreder af Centner, der er bragte i Land, over Klipperne op til Fyrtaarnet, der troner over 400 Fod højt oppe paa en Fjældryg, og hvis Lys i klare Nætter straalere Mile vidt ud over Havet. Med dette Arbejde gaar der Uger hen, den tidlige Vinter indfinder sig, Taage, Sne, Storm og Is er de slemme Gæster den bringer, og stadig sjældnere sker det, at en i det fjerne gaaende Damper bringer de ensomme Mennesker paa Klippeøen en Hilsen fra Omverdenen ved sine Røgsøjler eller sine Lanterner. Endnu før December er ogsaa dette forbi; den frygteligste Ensomhed omgiver nu de to Fyrpassere i tre eller fire Maaneder, og kun om Aftenen,

naar det er klart Vejr, hvad der imidlertid sjældent er Tilfældet, hilser to fjerne, fjerne Lysskær dem fra Fastlandet og fra Newfoundland Nordspids; det er Fyrtaarnene paa Kap Norman og Kap Bauld. Hver Aften har vevselvis den ene eller den anden af Mændene et vanskeligt, farefuldt Arbejde, der bliver værre, efterhaanden som Sne og Is lægger tykkere og tykkere Lag paa de stejle Klipper. Det er Antændelsen af Lamperne i det mindre Fyrtaarn, der er bygget paa en af de stejle Klipper ved Kysten i 128 Fods Højde. Indtil Aar 1880 brændte der paa Belle-Isle kun Fyr i det store Taarn, der ogsaa tjener Fyrpasserne til Bolig, men da mørke Taagebanker ofte tilslører Lyset i den Højde, saa er der bygget et andet Fyrtaarn 300 Fod lavere nede ved Kysten, hvis Lys dog ikke naar saa langt ud over Havet. Hver Aften, enten det er Isslag, Storm, Sne, Hagel eller det mest kulsorte Mørke, maa en af Mændene ned og atter op ad en Vej, der ofte er livsfarlig. Saa den 20. December ophører ogsaa dette Arbejde. For sidste Gang tænder Fyrpassernes deres Lamper, og for sidste Gang ser de om Natten det fjerne Lys skinne fra Landet. Fra nu af er Is og Sne, Mørke, binden Kulde, der ofte naar 25 til 30 Grader alt, hvad der er omkring dem. Brændingens Torden, Stormens Hylen og Isens Bragen er de eneste Lyde, der naar deres Øren, og det storartede Syn af Nordlysene er det eneste, der forkorter Nætterne. Der bliver ført Dagbøger, der bliver læst, fortalt og udført mangehaand smaa Arbejder, og saaledes sniger Dag for Dag, Maaned for Maaned sig af Sted under næsten uafbrudt Sne og Storm.

Mer end fire Maaneder varer dette Liv i saa fuldstændig Udelukkelse fra Verden, mer end Hundrede Mile borte, skilt fra dem ved det islagte, af uafbrudte Storme gennemspiskede Hav, som intet Skib tør vove sig ud paa, ligger de nærmeste menneskelige Boliger, usle Eskimohytter paa Kysten af Labrador. Kun sjældent forvilder vingede eller firbenede Gæster sig over Isen eller gennem Vandet til Øen, Aender, Polarræve eller lignende. I Marts kan man begynde at vente menneskelige Gæster; enkelte Baade med kanadiske Robbefangere, der drives herhen af Tilfældet eller Stormene, viser sig og opholder sig nogle Dage paa Belle-Isle, før de igen gennem Havet med dets Isbjerge, drager ud til deres farlige Jagtgegne. I April tager den uhyre Isdrift sin Begyndelse, og Dag efter Dag, Uger igennem driver og jager forbi Øen snart store Flager, snart uhyre, fantastiske Bjerge af grøn Is. Tordenene saa høje som Huse vælter de skinende Uhyrer sig forbi i sælsomme Skikkelser som Huse vælter de skinende Uhyrer sig forbi i sælsomme Skikkelser; mange strander eller slaas itu mod Øens Klippesider og bruger Maaneder til at smelte. Fra 1. April tændes Fyrene; fra det fjerne tilvinker Lysskæret ovre fra Fastlandet atter de ensomme. Foraaret holder sit Indtog. Dampskibe gennempløjer fra Tid til anden det mørke Hav, Robbejægere lander nu og da ved Bredden; enkelte bringer Breve fra den fjerne Hjemstavn, og hastigt hengaar de tre Maaneder. Atter nærmer Proviantdamperen sig, Efteraarsstormene bryder løs, det sidste Skib forsvinder Synskredsen, og paany opspænder den uendelige Vinter Eneboerne paa Belle-Isle med sine Rædsler.

Fra Politiretten.

Dommeren (til Vidnet, en ung Frue): „Hvad er Deres Fornavn?”
Vidnet: „Barbara Emma Marie.”
Dommeren: „Og hvad bliver De i Almindelighed kaldt?”
Vidnet (undseeligt): „Søde Basse.”

OMAHA, NEB.

DANSK ARBEJDSANVISNINGS-KONTOR.

Omaha's D. B. S. Løger har Arbejdsanvisnings Kontor for tilreisende Landsmænd og Brødre af Brodersamfundet.

Arbejdsgivere kan ogsaa henvende sig her for at erholde Arbejdere.

For nærmere Oplysninger henvender man sig i M. M. Backs Cigarforretning, 1607 Leavenworth St.